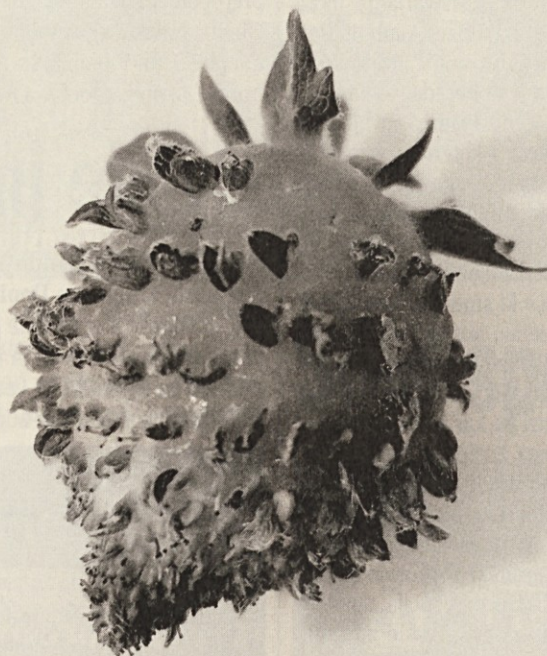

DOSTAVA NA DOM ali OSEBNI PREVZEM

Tel **05 6416 333** / mobi **041 684 333**

malice in kosila / od ponedeljka do petka med 10.00 in 18.00 uro

Pizzeria NAPA
dostava na dom
05 641 5140

Za odrast je treba najprej odrasti

Decembra lani so islandska, škotska in novozelandska premierka pozvale vlade sveta k ljudem in planetu usmerjeni ekonomski politiki. Visok BDP ni nič vreden, če so ljudje nesrečni, narava pa umira. Odrast jim je lahko v pomoč.

(Mef) Poleg prizadevanja za čim večjo gospodarsko učinkovitost in rast bruto domačega proizvoda bi morale vlade več storiti za dobrobit ljudi in okolja, so ugotavljale tri predsednice vlad in verjetno izvabile prizanesljive ali manj prizanesljive nasmeške velikih gospodarstev in njihovih vodilnih politikov in ekonomistov.

Bruto družbeni proizvod je namreč svetinja neoliberalne ekonomije, ki ne premore premisleka o tem, ali je "več" res najpomembnejši prislov v jezikih vsega sveta. V teh dneh, ko se svet počasi otepa okov pandemije Koronavirusa, se že slišijo ekonomisti in njihovi politični oporo, ki jih neizmerno skrbi padec Bruto družbenega proizvoda.

Zdaj že glasno govorijo o tem, da bo treba na hitro povrniti vse "izgubljeno" v teh dveh mesecih. Torej bo treba proizvajati še več in trošiti še več kot običajno, da se bomo vrnili v čas pred pandemijo. In to ravno zdaj, ko smo se začeli zavedati, da se svet lahko vrti počasneje, da gremo lahko v službo tudi peš ali z avtobusom, ko smo ugotovili, da ne potrebujemo dvajset vrst enakega masla, da se hladilnik dobro znajde tudi, ko je na pol prazen, da ni treba naročati zobotrebcev na Kitajsko brez plačila poštnine, da ...

Začeli smo se obnašati tako kot svetuje koncept Odrasti, pri katerem količinska ekonomska rast ni bistveni družbeni cilj.

Odrast je poziv k materialni zmernosti in preprostosti z radikalnim zmanjšanjem premoženjske, dohodkovne, geografske in medgeneracijske neenakosti. Preprosto rečeno: Gre za dovolj zadosten razvoj, ki ne škoduje ljudem in planetu, kjer ni dileme "rasti ali propasti." Še bolj preprosto rečeno: spet se moramo navaditi živeti tako, kot se je živelo takrat, ko je avtomobil vozil trideset let, ko smo nov televizor kupili, ko je crknil stari, ko je krompir zrasel jeseni, češnje pa spomladi, ko smo na morje šli za konec tedna v Ankaran in ne na Šri Lanko. Odrast zagovarja krčenje proizvodnje in potrošnje, čas za premislek in nove odnose med ljudmi in do ekosistema.

To vendar ni mogoče, boste rekli tudi vi, spoštovani bralci. Kaj bomo enostavno zaprli tovarne in na cesto poslali toliko in toliko delavcev. Pa ne le mi v Sloveniji ampak po vsem svetu. Kaj bo z vsemi garači na daljnem vzhodu, ki jim tekstilne in podobne industrije zagotavljajo tople obroke dnevno? Vprašanje je na mestu, če ga postavimo v kontekst družbe in sistema, ki ga živimo. Tam kjer 10 odstotkov sveta drži v šahu drugih 90 odstotkov ljudi je pač tako. Toda tri premierke so dale vedeti, da je zagotavljanje rasti BDP do neskončnosti prevelik napor za planet in ljudi. Tisti, ki to dobro vedo, si že gradijo rakete za selitev na druge planete, kjer bodo igro začeli znova.

INTESA SANPAOLO BANK

MANDRAČ

NAROČNINA - SPOROČILA - MALI OGLASI
tel. 040 211 - 434 / urednistvo@mandrac.si

Pisma iz metropole

Vsak resen časopis ima dopisnika v glavnem mestu. In ga imamo tudi mi. Že res, da je vsak vikend "doma" v Izoli, a vendarle. Zoran Odič je upokojeni a ne odpisani novinar z veliko začetnico. Tisti, starega kova. Vsak teden za Mandrač prinaša zanimiva spoznanja, zgodovinska dejstva in razmišljanja.

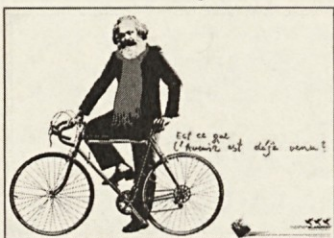
Avtor kolumne izraža svoje mnenje, ki pa ni nujno enako mnenju uredništva.

KDO JE MARXU UKRADEL KOLO

Ko je Matjaž Vipotnik oblikoval svoj plakat Marxa na kolesu in pripisal: »Ali je prihodnost že prišla?«, gotovo ni mislil na to, kar živimo danes. Ta plakat je oblikoval leta 1984, ko je Mladinsko gledališče gostovalo v Franciji. Misli je na besedo, ki jo je živel, besedo demokracija, svoboda, ustvarjanje. In ko je glasno povedal besedo demokracija, mu je francoski filozof Alain Badiou odgovoril v (še neprevedeni) razpravi »D'un disastre obscur«: »Ni govora, da se ta beseda prepusti psom.« Badiou je trdil, da je ta beseda, »demokracija«, ki je nastala v grški antiki (osebno je zelo cenil Platona in njegovo filozofijo), danes le »navadna propagandistična fraza s katero se označuje prazna forma vladavine, parlamentarno »reprezentiranje«, katerega niti Rousseau ne bi priznal za demokratično.« Badiou to imenuje samo »parlamentarizem« in ne demokracija in parlamentarci, izvoljeni na edinem protokolu te navidezne demokracije ter oblastniki, prav tako izvoljeni ali imenovani s strani parlamntarcev, so v resnici ti Badiouvi »psi«, ki smo jim dovolili, da demokracijo spremenijo v »kapital-parlamentarizem«, kot ga imenuje Badiou, pripravljeni, da ukradejo tudi kolo Vipotnikovemu Marxu, tako kot gradijo Magme in Teše, kradejo, prodajajo oddajajo in izdajajo danes Gorenje, včeraj Adrio. Vse kar je včeraj obstajalo, jutri pa kar še ostane. In so volitve, prvo začetno predpostavko demokratičnega življenja, razglasili za njegovo končno, popolno, edino možno družbeno ureditev. Ali, kot je zapisal zgodovinar, dr. Božo Repe: »Strankarski volilni sistem smo udejanili v najslabši možni različici zgodnjega parlamentarizma 19. stoletja. Stranke so državo dojele kot svoj plen. Glede na rezultate na volitvah si morajo državo vsakič razdeliti. Tako počnejo že trideset let. Ne obstaja percepcija, da mora biti politika v funkciji služenja ljudem in javnemu dobru, kar je značilno za skandinavske države. V Sloveniji je politika stvar strankarske in lastne koristi. Tako si delijo fevde.« (Priloga Dnevnika Objektiva). In tako nam preteklost, ker sami ne poznajo zgodovine, prodajajo kot bodočnost. Tako kot Viktor Orban prodaja zemljepisno nakazo, zemljevid velike Madžarske v času propada monarhije v prvi svetovni vojni. Katero bi mali naslednik velikega fašista in Hitlerjevog poslušnika in podanika, Mikoša Horthyja, Viktor Orban, oživel ob stoti obletnici Trianonske mirovne pogodbe, ki jo obeležujejo in svečano proslavljajo v teh tednih. In dokler se Orban utaplja v svojih »mokrih« zemljevidnih sanjah, njegovi najbližji sodelavci in politični prijatelji, so predsedniki vlad Slovenije in Hrvaške, do katerih se Orban obnaša kot Putin do njega, ostali tiho in - tiho. Za hrvaškega predsednika vlade me ne zanima, omenjam ga samo zaradi podobnosti v neregiranju in zaljubljenosti v Orbana in njegovo neliberalno demokracijo (spet ta demokracija!), ter v pripravljenosti, da si v EU vedno na Orbanovi strani, tako kakor je predsednik slovenske vlade iz razlogov, ki jih samo on pozna, da denarja ne omenjam, na njegovi strani. Lahko, da je to zaradi tega, ker pričakuje podporo v »demokratizaciji«, ki je nihče v Evropi, z izjemo Putina, Erdogana in Višegrajcev, ne bo podprl. Ali zaradi višje sile - patološke potrebe, da bi bili svojemu ljudstvu to kar je Orban Madžarom? Če jim Orban to dovoli. Orbanova Madžarska danes po Sloveniji kupuje banke, podjetja, tire, nogometne klube, na nogometnih igrišč se promovirajo madžarski politiki, v madžarskih javnih glasilih, ki so slovenski samo po zemljepisni legi, kar je indirektna reklama za Orbanove zemljevide. A naši takoimenvani državniki in politiki in predsedniki, ki to tolerirajo, kot tolerirajo Šiškovce in druge paravojake in Sportabteilunge, saj gre samo za športna in lovška in strelška športna društva, ki pa, kot uči zgodovina, ko snamejo maske, postanejo Sturmabteilung. Takoimenvani državniki in politiki in predsedniki so še naprej tiho in vse to tolerirajo, ter navijajo za NK Lendavo v madžarskem lastništvu, dokler ne bo Lendava (in še kaj) na zemljevidu Orbanove Velike Madžarske.

Ne vem kdo je Marxu ukradel kolo, ampak sem prepričan, da je zadnji čas, da politične kartografe in politične nevedneže pošljemo tja, od koder so na ta svet tudi prišli.

Začela se je vojna proti komarjem

Občine slovenske Istre so pripravile zgibanko z naslovom Ustavimo razvoj tigrastih komarjev, ki so jo že prejela vsa gospodinjstva. Namenjena je ozaveščanju občank in občanov in hkrati poziva k odgovornemu ravnanju, s katerim lahko s skupnimi močmi bistveno zmanjšamo možnosti za razmnoževanje invazivne vrste tigrastega komarja. Konec tega in v začetku prihodnjega tedna bodo komunalna podjetja štirih občin začela z vnosom sredstva za zatiranje ličink tigrastega komarja.

Sredstvo bodo komunalna podjetja vnašala v jaške javne infrastrukture in druga mesta, kjer se nahaja stoječa voda. Postopek vnosa sredstva bodo večkrat ponovili do vključno septembra letos. Vse občane in občanke vljudno vabimo, da se akciji zatiranja ličink tigrastega komarja pridružijo in sočasno tudi sami poskrbijo, da v svoji okolici izvajajo aktivnosti, ki preprečujejo nastanek gojišč za razmnoževanje komarjev.

Občine bomo za gospodinjstva zagotovile omejeno število kapalk Aquatana po 50 ml. V Izoli je sredstvo občankam in občanom na voljo na sedežu uprave Javnega podjetja Komunala Izola, od včeraj, med 8. in 14. uro.

Livade imajo pasji park

V petek je župan Danilo Markočič ob spremstvu občinskega vodstva in direktorja Komunale Denisa Beleta svečano odprl pasji park v Livadah. Kot so sporočili iz Občine Izola, je vrednost investicije 9.100 evrov proračunskih sredstev, dela pa je po naročilu Občine izvedla Komunala Izola. Park bo za uporabnike ves čas odprt. Ta zaenkrat sicer še ne nudi pitne vode za štirinožce, a je župan to investicijo že napovedal.

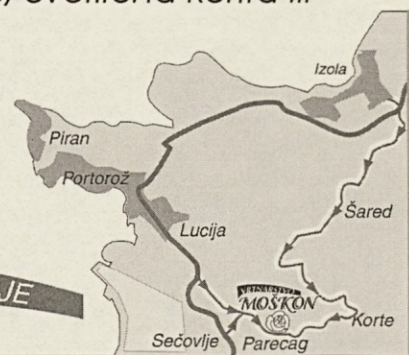
VRTNARSTVO MOŠKON

Parecag 31, tel.: 05 672 20 10

VELIKA IZBIRA OKRASNIH RASTLIN:
za parke, vrtove, cvetlična korita ...

SADIKE:

pelargonij,
verben, daliet,
enoletnic

35 LET TRADICIJE

Vlada predstavila tretji koronski paket

Vlada je na včerajšnji tiskovni konferenci predstavila tretji protikoronski paket, ki vključuje ukrepe namenjene predvsem ponovnemu zagonu različnih gospodarskih dejavnosti.

Včeraj so predstavniki Vlade predstavili tretji protikoronski paket. Predlog, ki še ni formalno sprejet, vsebuje začasne ukrepe za omilitev posledic epidemije koronavirusa.

Nosilni predlog paketa je državno subvencioniranje skrajšanega delovnega časa, kar v praksi pomeni, da bo država krila do polovice delovnika tistim delavcem, ki ne bodo delali polnega delovnega časa. Ukrepi, težek kar dve milijardi evrov, bo ostal v veljavi do konca leta. Upravičenci so vsa podjetja, ki ne uspejo zagotoviti vsaj 10 odstotkom zaposlenim najmanj 90 odstotkov dela. Poleg tega pa paket vsebuje tudi podaljšanje ukrepa čakanja na delo, a le za področje turizma, gostinstva in za avtobusne prevoznike, ki bodo tako lahko izkoristili to ugodnost za mesec junij. Ostali gospodarski sektorji so iz ukrepa izzeti, po besedah vlade, predvsem zato, da bi na ta način spodbudili ponovni zagon. Na novinarski konferenci so tudi potrdili uvedbo turističnih bonov.

Predlog zakona daje vsakemu polnoletnemu prebivalcu Slovenije bon v vrednosti 200 eur, mladostnikom pa bon v vrednosti 50 eur.

Turistični boni so vnovčljivi za nastanitev ali nastanitev z zajtrkom tako v hotelih, kot v drugih turističnih zmogljivostih, tudi avtokampih, potrebno pa jih bo izkoristiti pri enem ponudniku. Bone bodo prebivalci Slovenije dobili v elektronski obliki, vnovčljivi pa bodo od 1. junija. Uveljaviti jih bo mogoče skozi davčno številko.

Šola na počitnicah 2020

Poletne počitnice so le še trenutek stran, zato Društvo prijateljev mladine Izola tudi letos organizira poletno počitniško varstvo. Namenjeno je otrokom od 1. do 5. razreda (po potrebi lahko prijavite tudi starejše otroke). Varstvo bo potekalo od 29. 6. 2020 do 28. 8. 2020 in sicer:

od ponedeljka do petka:

7:00 - 9:00 - prihod otrok in prosta igra, priprava na odhod na plažo

9:00 - 9:30 - malica

9:30 - 13:00 - aktivnosti (kopanje, ustvarjalne delavnice, kuharske delavnice,...)

13:00 - 14:00 - kosilo

14:00 - 16:00 - prosta igra in odhod

Varstvo otrok se bo izvajalo v prostorih društva na Gregorčičevi ulici 21, 6310 Izola.

Prispevek za varstvo je 5 EUR dnevno za občane Izole in 6 EUR dnevno za občane drugih občin, vključuje kosilo, sadje (ki je na razpolago cel dan) in pijačo. Prispevek za dopoldansko varstvo (brez kosila) do 13h pa 3 EUR dnevno.

Program ponuja in zagotavlja sproščujoče, ustvarjalno, varno in aktivno preživljanje počitnic. Zaradi situacije, povezane z epidemijo Covid-19 bomo pri izvedbi počitniškega varstva smiselno upoštevali smernice MIZŠ in NIJZ.

Za ostale informacije pišite na elektronski naslov: dpm.zvezdice@gmail.com ali pokličite na telefon: Suzana 031-267-479 ali Vita 070-708-704.

Prijave zbiramo do petka 19. 6. 2020 na zgoraj naveden elektronski naslov ali telefon. Prijavnico boste prejeli na svoj elektronski naslov ali jo izpolnili prvi dan prihoda otroka na varstvo, tako se izognemo prekomernemu tiskanju papirja.

Z lepimi pozdravi ekipa DPM Izola.

Država nudi pomoč domovom za starejše

Med ostalimi ukrepi je treba omeniti napovedano državno pomoč za domove starejših, ki so zaradi prepovedi sprejema novih uporabnikov imeli prazne kapacitete, medtem ko bodo uredili povračilo oskrbnine za tiste uporabnike domov, ki so jih svojci vzeli v domačo oskrbo. Teh je menda okoli 250.

Prav tako bo izvajalcev pomoči na domu, ki so imeli zaradi epidemije veliko manj dela, država subvencionirala razliko.

V predlogu zakona je tudi višanje subvencij invalidskim podjetjem za zaposlovanje invalidov ter še nekateri drugi ukrepi, ki pa jih mora državni zbor še potrditi.

AM

Šole spet nasmejane

S ponedeljkom so se v šolo vrnili učenci prve triade, kot tudi otroci v vrtce. Navodila Ministrstva za zdravje in Nacionalnega inštituta za javno zdravje ob postopnem ponovnem odpiranju šol in vrtcev so bila obsežna in v veliki meri morda tudi nerealna, a tako učitelji in ostalo osebje, kot mladi šolarji, so naredili, kar je bilo moč narediti.

Svoja vrata pa so odprle tudi glasbene šole. Glasbeni nauk se izvaja v manjših skupinah, individualne vaje pa potekajo normalno.

Zakaj bi na Brač, če lahko v Izolo?

Strokovnjaki napovedujejo, da bomo letos dopustovali pretežno doma. Da bi to dosegli so se je Vlada odločila, da bo uvedla turistične bone. Pa bodo dovolj, da prepričajo kontinentalnega Slovenca, da za letos preskoči Dalmacijo in pride na dopust k nam?

Posledice epidemije korona virusa bomo občutili vsi, a najbolj prizadeto je vsekakor področje turizma. Izola pa je, kot dobro vemo, izrazito turistična občina.

Vprašanj v zvezi s potekom boleznij je še veliko in težko je napovedati, kakšna sploh bo letošnja turistična sezona. Države skoraj dnevno odpirajo in zapirajo svoje meje, turizem v naši regiji pa je pretežno odvisen prav od tujih gostov. Vlada si z uvedbo turističnih bonov sicer nada, da bi spodbudila dopustovanje v domači državi, a Slovenija, na žalost, objektivno ni samozadostna v smislu turizma. Drugače povedano, sami nismo dovolj.

O obeh smo vprašali Tajo Šavron, vodjo Turistično informacijskega centra. Kot je zapisala: *»Izola se počasi prebuja. Večina gostinskih lokalov in restavracij je že odprla svoje prostore, le nekateri so se odločili še malo počakati. Svoja vrata počasi odpirajo tudi manjši nastanitveni obrati, zaenkrat le tisti s kapaciteto do 30 sob. Hoteli v Izoli so trenutno še zaprti, možno pa je prenočiti v nekaterih zasebnih nastanitvah. Seveda ostajamo v stiku tudi s sobodajalci, ki se jim trudimo ažurno posredovati vse informacije v zvezi s sproščanjem ukrepov in priporočili za izvajanje aktivnosti. V zadnjih tednih je opaziti več povpraševanja predvsem s strani domačih gostov, ki si želijo priti na vikend oddih ali dopust na slovenski obali, nekaj klicev pa smo prejeli tudi od tujih gostov, ki se zanimajo za rezervacije v času poletnih počitnic.«*

Taja Šavron je menila, da je vladna odločitev o bonih pozitivna spodbuda za domače goste, da ponovno spoznajo lepote in skrite kotičke Slovenije, hkrati pa pripomore k ponovnemu zagonu turizma. *»Zavedamo pa se tudi, da bo za celovito okrevanje panoge potrebno še veliko več. V letošnjem letu smo tudi v Turističnem združenju Izola prilagodili svoje aktivnosti trenutni situaciji in se tako osredotočili na kampanjo za domači trg.«*

Osrednji namen bo prikazati Izolo kot destinacijo, ki kliče k odkrivanju skrivnosti skozi oči domačinov. Osrednje tematike bodo tradicija mesta, ki je zaznamovano z ribištvo, aktivnosti za zahtevnejšega turista (t.i. high value traveler) in osebnost domačinov kot odprtih in prijaznih ter vedno pripravljenih na pripovedovanje zgodb.« Šavronova je še dodala, da so ukrepi, sprejeti zaradi zaježitve širjenja virusa, močno vplivali na vse segmente turizma. *»Zaradi kompleksnosti celotne situacije je težko predvideti, kakšna bo poletna turistična sezona pri nas, zagotovo pa se bodo posledice pokazale predvsem v smislu sprememb turističnih tokov. Ostajamo optimistični. Seveda lahko pričakujemo, da bo tujih gostov pri nas manj, a upamo, da bo odstotek slovenskih gostov še višji kot v preteklih letih.«*

Belvedere je odvisen (tudi) od tujih gostov

Direktor Hotelov Belvedere Branko Seljak pravi, da so sicer že odprli svoje restavracije, Kamin in Marino, ki so lepo obiskane, hoteli pa so seveda še zaprti. *»Prvi val je mimo, prihodnost pa je težka, vsaj za naše hotele. Naši gostje prihajajo pretežno iz tujine, posebej Hotel Marina kot poslovni hotel, tako da smo zelo odvisni od tega, če bodo odprli meje ali ne. Obiti pa so zaskrbljujoči.«*

Branko Seljak je povedal, da sta hotela v tem času ob dober milijon evrov, država pa bo s subvencijo plač delavcev, ki so na čakanju, pokrila majhen delež tega. *»Vsekakor pa je dobrodošla tudi subvencija delavcev za polovični delovni čas.«*

Branko Seljak meni, da tisto kar ne škodi, lahko pomaga, a je prepričan, da turistični boni, čeprav so ugoden pripomoček, sami ne bodo mogli rešiti turizma. *»Tudi v idealnem scenariju, po katerem se okuženost ne bi povečala, ne bomo tako hitro prišli do prejšnjega obsega poslovanja.«*

A če je izolski turizem zelo odvisen od tujih gostov, so tudi slednji »odvisni« od Izole. Mnogi se namreč redno vračajo in ti so se že pozanimali in celo rezervirali turistične kapacitete, čeprav še ni povsem jasno, če bodo sploh lahko prišli in kdaj. *»Imamo že rezervacije za Kamin iz tujine. Posebej Avstrijci so zelo navezani na naš del obale. Dejstvo je, da pri nas nimamo veliko tistih klasičnih dopustnikov, ki pridejo zaradi morja, plaže in počitka, ampak je veliko aktivnih dopustnikov, ki iščejo nekaj drugega, naj bo to šport, rekreacija ali druženje z domačini. In to so dopustniki, ki se vračajo tudi izven sezone.«*

Če bo šlo dobro turizmu, bo šlo dobro marsikomu

Tudi direktorica Hotela Delfin, Nina Golob, še čaka na informacije, kdaj bodo lahko odprli svojo hotelirsko dejavnost, medtem ko so Delfinček in pizzerijo že odprli.

»Gostje nas stalno kličejo. Zanima jih, kdaj bomo začeli sprejemati a tudi kaj bomo sploh lahko nudili. Veliko je namreč še neznank in trenutno ne vemo niti, kako in če bodo lahko obratovali bazeni, ti pa so za marsikaterega našega gosta nujni. Veliko pa jih sprašuje tudi, če bomo organizirali plesne večere. Zato zaenkrat težko karkoli napovemo.«

Direktorica pravi, da tudi, če se država odloči od danes na jutri, za odprtje hotelov, njim to ne pomaga veliko. *»Predvidevamo, da bi potrebovali en teden, da bi ponovno zagnali hotel. Sicer smo ga v tem času vzdrževali, kolikor se je le dalo, a za to, da sprejmeš goste, je potrebno več od le rednega vzdrževanja.«*

Kar se tiče pomoči države za čakanje, pravi Nina Golob, da jo bodo za junij nujno potrebovali, kasneje pa verjetno ne, saj predvidevajo, da bodo skozi poletje, glede na povpraševanje, polno zasedeni. *»Težava pa bo jeseni, če bo prišlo do drugega vala epidemije. Če bi takrat morali zapreti hotel, pa brez pomoči države ne bi šlo. Letos smo že izgubili prve mesece, ki so izjemno pomembni pri poslovanju, saj ravno začnemo zbirati sredstva.«*

Golobova meni, da čeprav kot hotel niso odvisni od tujih gostov, pa je drugače z gostinskimi lokali, ne samo njihovimi. *»Odvisnost od tujih gostov bomo občutili vsi lastniki lokalov, saj smo odvisni od mimoidočih, od gostov marine in brez njih bo težko delati. Zato upam, da nas bo čimveč pokazal, da lahko dopustujemo tudi doma. Tudi sama bom dopustovala v Sloveniji. Turistični boni pa so dodatna spodbuda. Moramo poskrbeti sami zase. Ker če bo šlo dobro turizmu, bo šlo dobro še marsikomu drugemu.«*

Država je z uvedbo turističnih bonov ponudila pomoč turizmu, in to je prvi korak proti turistični samooskrbi, vsaj kar se naše regije tiče. Naslednji, morda še težji, glede na zadnje mesece, pa bo, da bomo domačini sprejeli turiste brez vihanja nosu. Sicer ta naša odprtost, prijaznost in želja po pripovedovanju zgodb, o kateri govori vodja TiC-a Taja Šavron, ne bo prišla ravno do izraza.

Avtodomi so v Izoli dobrodošli

Ob sprostitvi prepovedi gibanja med občinami se je Izola naenkrat napolnila s sprehajalci in avtodomi. Predvsem slednjih je bilo res veliko in marsikaterega domačina je to zmotilo.

Fotografije s prepolnim parkiriščem na območju nekdanje tovarne Argo, ki je še najbolj spominjal za poletni sejem avtodomov, so na hitro zaokrožile po spletu. Spletne klepetalnice in Facebook zidovi so se napolnili z zgražanjem domačinov, ki smo v »invaziji« videli predvsem nevarnost, da nas bo virus, ki ga pri nas takorekoč skoraj ni bilo, vendarle našel. Ko pa se je še župan Danilo Markočič fotografiral s komisijo, ki naj bi ta problem poskusila rešiti, so se aktivirali tudi mediji.

Reakcije so, glede na situacijo, sicer razumljive, a zavedati se moramo, da ne bomo za vedno živeli v samoizolaciji in gostov od drugod bomo še kako veseli. Tega se zavedajo tudi na Občini in v Komunali, kjer so prejšnji teden objavili to sporočilo:

»Minuli konec tedna je bila Izola v znamenju izjemnega obiska uporabnikov avtodomov. Temu je najverjetneje prispevalo dejstvo, da so hotelski kompleksi in avtokampi, zaradi še veljavnega vladnega odloka o ukrepih zoper epidemije COVID-19, še zaprti.

Številčnega obiska gostov smo izredno veseli, saj je to dokaz, da je

občina Izola priljubljena in gostoljubna turistična destinacija. V Izoli si želimo in upamo na vedno polno zasedene parkirne kapacitete namenjene parkiranju avtodomov. Žal je tokratna izredna prezasedenost bo-

trovala nejevolji posameznikov, ki kljub ustnim in pisnim obvestilom, niso upoštevali parkirnega režima in so parkirali tudi izven predvidenih parkirnih mest za avtodome. Kršitelji, ki so kljub opozorilom nadaljevali s kršitvijo, je občinska redarska služba kaznovala z globo. Želimo poudariti, da je pri uporabi parkirišča, predvsem z vidika varnosti uporabnikov, pomembno upoštevati predpisan parkirni režim. Na parkiriščih za avtodome ni dovoljeno kampiranje, uporabljati odprtega ognja, pripravljati hrane na prostem, povzročati hrupa, prirejati zabav, prekomerno zasedati površine s stoli, mizami, ležalniki, tendami itd. Parkirišče za avtodome prvenstveno tudi ni namenjeno prenočevanju v smislu kot to določajo veljavni predpisi, ki veljajo za postajališča.

Vsem uporabnikom avtodomov, ki so in še bodo obiskali Izolo, želimo izreči prijazno dobrodošlico. Hkrati pa jih vljudno naprošamo za upoštevanje režima parkiranja na posameznem parkirišču in s tem prispevati k zadovoljstvu, predvsem pa varnosti uporabnikov parkirišč in ostalih uporabnikov javnih površin.«

Praznujemo dan čebel

V občini Izola se pomena čebel in čebelarstva dobro zavedamo, zato iz leta v leto skrbimo, da je Izola zeleno mesto in da je med novo zasaženimi drevesi čim več medovitih dreves. Ob svetovnem dnevu čebel, ki ga obeležujemo 20. maja, se je župan Danilo Markočič srečal s čebelarjem Dariom Renkom.

»Vsako leto v občini posadimo veliko novih dreves in nadomestimo tista, ki smo jih morali zaradi opravičljivih razlogov odstraniti. Februarja letos smo podpisali pismo o nameri zasaditve 3000 dreves, ki jih je za akcijo zagotovil raziskovalni inštitut InnoRenew CoE. V mestu je v okviru akcije na različnih lokacijah že posajenih 40 dreves, med njimi so hrasti, lipe in kostanji. Akcije sajenja dreves potekajo v sodelovanju z izolskimi čebelarji, za drevesa pa skrbi izolsko komunalno podjetje. Večina preostalih dreves bo posajena v zaledju, natančneje na Baredih, na površini velikosti skoraj 1 hektarja, ki jo je Družba slovenski državni gozdovi določila skupaj z Zavodom za gozdove Slovenije,« je skrb za čebele in aktivnosti za njihovo ohranjanje predstavil župan Markočič. Čebelar Renko pa je ob tej priložnosti poudaril, da se moramo vsi zavedati pomena oprasovalcev in dejstva, da 90% hrane oprasijo oprasovalci, med katerimi je glavna čebela. »Vsak naj razmisli kaj lahko naredi za oprasovalce, predvsem pa, da s svojim odgovornim ravnanjem pri uporabi raznih škropil oprasovalcem ne škoduje,« je še poudaril Renko. Srečanja se je udeležila tudi Valerija Renko, hčerka čebelarja, ki v maskoti čebele vsako leto zabava otroke izolskih šol in vrtcev ob dogodkih tradicionalnega slovenskega zajtrka.

OBVESTILO DU JAGODJE - DOBRAVA

Drage članice, dragi člani društva, obveščamo vas, da bomo s 25. majem, dnevom mladosti, odprli našo pisarno v Veluščkovi 2 za vse tiste, ki imate karkoli opraviti, pa niste uspeli, ker nas je prehitela korona...

Tu so mišljena še plačila članarine, pa vračila akontacij za odpovedan obisk Krke in ostale informacije. Anita vas bo pričakala med 10 in 12 uro, kot vedno, imejte le masko na obrazu zaradi vas in Anite, razkužilo pa bo na vhodu v pisarno. Po možnosti pokličite vnaprej na telefon: 031-436-471.

Istočasno sporočamo, da bo dežurstvo še 1., 8. in 15. junija oziroma po potrebi še dalje.

Žal pa vas moramo obvestiti, da junijskega druženja za naših 28 let v Jasni ne bo. Če bodo razmere dopuščale, bomo poskusili z organizacijo konec avgusta. Na izlet, martinovanje... pa takoj, ko se sprostijo meje in seveda, ko, če, bo dovoljeno napolniti avtobuse po "starem". Potrudili se bomo za vas in vse nas takoj, ko bodo razmere to omogočale. Bodite zdravi, čuvajte se od korone in tudi drugih bolezni kolikor se da, zato da se čimprej srečamo.

Predsednica, Jožica R.

Spomin na praznik, a predvsem na mladost

25. maj je bil njega dni praznik. Nismo mu rekli rojstni dan maršala Tita, ampak praznik mladosti, čeprav smo vedeli zakaj sploh obstaja. Štafeta je bila ustvarjena za povezovanje narodov, a jih je prva začela ločevati.

Seveda bi težko štafeti mladosti naprtili breme odgovornosti za razpad Jugoslavije, res pa je, da so se ob njej začele nekatere aktivnosti, ki jih kasnejši dogodki samo še potrjujejo.

Dan mladosti je bil najbolj popularen praznik bivše Jugoslavije in čeprav ni bil dela prost dan so ga zaznamovale številne slovesnosti. Prvič so ga množično praznovali po koncu druge svetovne vojne. Ideja za praznovanje se je razvila v mestu Kragujevac v Srbiji, ko so Titu podarili **Modro knjigo**, ki jo je podpisalo 15.000 mladih. Ti so si knjigo štafetno predajali vse do Beograda, kjer so jo izročili Titu. Titova štafeta je na pot krenila vsakič iz drugega mesta, prvič pa iz **Kumrovca**, rojstnega kraja nekdanjega voditelja Jugoslavije. Končno postajo je štafeta dosegla 25. maja na beograjskem stadionu, kjer so jo predali Titu.

Štafeto je v prvih 12 letih zaznamovalo **877.000 pretečenih kilometrov in več kot 20.000 štafetnih palic**. Te so nosili mladi posamezniki z izjemnimi dosežki na področju izobraževanja, športa ali družbeno-političnih aktivnosti. Prve štafete so bile najbolj originalne in raznolike, do leta 1987, ko je na pot krenila zadnja, se jih je zvrstilo kar **43**.

Med tistimi, ki so na stadionu JLA štafeto kot zadnji nosilci predali Josipu Brozu, je bil tudi delavec Mehanoteničke, **Vojko Mahnič**. Po Titovi smrti se je štafeta nadaljevala s sloganom **"In po Titu - Tito"**, a jo je spremljalo vedno več pobud in provokacij za njeno ukinitve. Na njen konec so vplivali tudi mladi slovenski študenti, ki so iz hloda s sekirami klesali štafetno palico.

Dokončni udarec pa ji je zadal plakat umetniške skupine Novi kolektivizem, ki so oblikovali znani plakat narejen po nacističnem plakatu Richarda Kleina, le da so nacistične simbole zamenjali jugoslovanski simboli. Plakatna afera je bila zadnji udarec štafeti, ki se je enostavno "izpela".

Štafeta in Izolani

Izola je bila industrijsko mesto z veliko mladimi delavci in zato je bil tudi prihod štafete v naše mesto in občino vedno poseben praznik, a tudi priložnost za kritični razmislek o položaju mladih v naši družbi in lokalnem okolju.

Tradicionalno so ob sprejemu štafetne palice v Izoli sodelovali mladinci **Mehanoteničke, Delamarisa, Arga, Ribe, Male Opreme I in II, Stavbenika, Ladjedelnice**, pa šolarji iz osnovnih šol **Vojke Šmuc, Dante Alighieri, srednje gostinske šole SGTŠ**, in iz drugih delovnih sredin, sodelovali so kulturniki in športniki, ki so bili tudi med nosilci štafete skupaj s spremstvom.

Na enem od teh sprejemov je takratni predsednik izolske mladine, Euro Brozič govoril:

(Še vedno) iščemo drevesa

V Izoli še vedno iščemo **jagodičnico (Arbutus sp.)**, vse odkar se je v marcu podrla tista največja v parku Arrigoni. V tem času smo našli breze na Južni cesti, o čemer smo že pisali, pred kratkim pa smo jih opazili še nekaj, na dveh lokacijah. Prve smo videli ob hiši na Kajuhovi ulici, blizu križišča s Prešernovo, ena pa raste ob stanovanjskem objektu na Tovarjniški (na sliki). Čeprav tam ni (več) tovarn, ji ni lahko, saj ji med ušesi visi daljnovid.

Ste tudi vi našli kakšno brezo ali jagodičnico? Ali pa morda kakšno drugo drevo, ki se vam zdi zanimivo ali lepo?

Sporočite v uredništvo.

Problemi, ki tarejo mlade Izolane so v glavnem problemi prve zaposlitve in stanovanjski problemi mladih družin. Poleg tega je zelo vprašljivo preživljanje prostega časa velikega števila mladih, ki izražajo željo po lastnih prostorih za izvajanje naših dejavnosti. Dejstvo je, da so mladi prepuščeni ulici in gostilnam ter oderuskim oblikam množične zabave.

V kulturnem ustvarjanju mladih širša družbena skupnost vse prevečkrat vidi in obsoja vse tisto, kar je novo, ne da bi to novo poskušali razumeti kot nekaj - kar nam prinaša novo kvaliteto. Mladinska organizacija si bo pri svojem delu prizadevala za iskanje novih metod in oblik dela, ki bodo ustrezale sedanji stopnji družbenega razvoja. Še naprej bomo krepili in ustvarjali delegatski sistem, ki je eden izmed pogojev za vsestranski razvoj sistema socialističnega samoupravljanja kar pomeni uveljavljanje človeka in njegovih interesov.

V revoluciji začeti boj se mora nadaljevati tudi danes, saj so ideali naše socialistične revolucije v sedanjem trenutku ogroženi bolj kot kdajkoli prej.

Euro Brozič

Uporniški program

Mladi so vedno bolj izkoriščali praznik mladosti za opozarjanje na stranpoti našega družbenega razvoja in na položaj mladih, ki so bili potisnjeni od centrov odločanja v državi. Tako so v Izoli, leta 1986 in 1987, ob Štafeti mladosti pripravili tudi »mladostno uporniški program« in spremljevalni program s koncertom Mladi za Bolnico in drugimi kulturnimi prireditvami, ki so trajale ves mesec maj.

Sredi osemdesetih je bila ob Dnevu mladosti posebej izražena želja mladih, da dobijo svoje prostore, ki jih nimajo še danes. A takrat se je zdelo, da bodo le dočakali tak "srečen dan". V Primorskih novicah so namreč zapisali:

"Več kot pol stoletja čakanja

Dolgoletna prizadevanja izolskih mladincev, da bi za svojo dejavnost dobili primerne prostore, se je, kot kaže, uresničila.

Dogovorjeno je namreč, da bodo mladinci najkasneje do jeseni dobili v upravljanje prostore gostinskega lokala v parku Arrigoni (okoli 320 kvadratnih metrov površine), v katerih naj bi zaživela klubska dejavnost. Prostor bodo skušali s skromnimi sredstvi čimbolj urediti, do vselitve pa bo pripravljena tudi vsebinska zasnova dela. Sodeč po interesih, ki so jih izolski mladinci že dlje časa izražali, bodo novi prostori kaj kmalu zaživel."

Seveda se to ni zgodilo in ni se zgodilo še naslednjih slabih štirideset let. Zapis Roberta Škrlija v Primorskih novicah:

Iskanje nedoživetea

So stvari, ki jih povemo skoraj samo ob tako imenovanih velikih priložnostih. Ob »posvečenih« trenutkih. Kot se dogaja z današnjim dnem mladosti. Ta dan mladosti bo star kmalu štirideset let in pravzaprav ne bo več mlad. Ni več mlad. Mnogi, imenujmo jih mladi, čeprav leta tu ne štejejo, nočejo več svojih čustev in svojih želja in svoje volje izražati samo z nekimi simboli. Simboli, pa naj bodo še tako humani, pomenijo le nadomestek za nekaj, česar v stvarnosti ni, ali vsaj ni tako, kot simboli kažejo. Simboli nudijo ljudem utvare, ne odgrinjajo pa dejanskega stanja, ne vzpodbujajo k delovanju.

In vendar gre prav za to. Za delo vanje. Za nenehno spreminjanje obstoječega. Za iskanje novih in novih prostorov človekove svobode in za ustvarjanje novih izraznih možnosti človeka. To je optimizem mladega organizma.

Utopija nastaja v spontanem, nekontroliranem gibanju. Mladost je utopija. Mladost je v zagnanem, drznem iskanju sanj in nedoživetea, nikoli obstoječega.

Robert Škrli

Zoran Ivančič, ki je bil v tistih časih prav tako aktiven v mladinski organizaciji, posebej pri brigadirjih, je v svojem arhivu našel še novinarske zapise o predaji zadnje štafete mladosti v letu 1987 na Dragonji ter polemike in proteste ob scenariju prireditve na stadionu Beogradu leta 1987. Ob začetih polemikah upravičenosti štafete mladosti, ob akcijah Novega Kolektivizma oziroma Plakatni aferi, so se v Republiški konferenci ZSMS v začetku leta

1988 odločili, da ukinejo štafeto mladosti, ki bi sicer morala kreniti iz Slovenije.

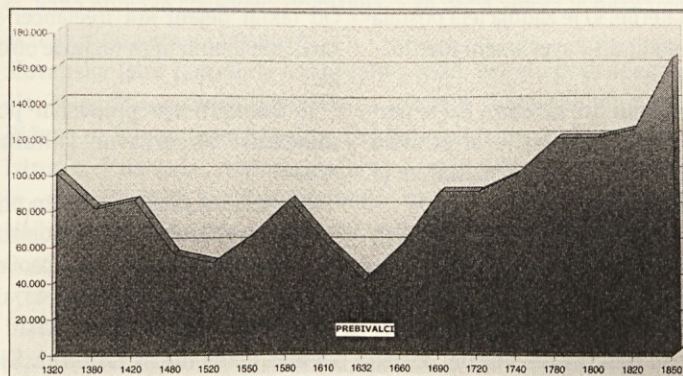
ur

ZGODOVINO DELAJO ZGODBE

RUBRIKA ZANIMIVIH ZGODB IZ ŽIVLJENJA NAŠEGA MESTA

Prebivalstvo v Istri

Danes si težko predstavljamo, kakšne so bile demografske krize v preteklosti. Velika zmanjšanja števila prebivalcev so običajno bila posledica vojn ali epidemij.

Na tabeli je grob prikaz gibanja prebivalstva v Istri v drugem tisočletju (v glavnem brez Trsta, Reke in Kastva). Posebej izrazita sta padca ob koncu 15. in začetku 16. stoletja ter tisti na začetku 17. stoletja. Nekaj kriznih primerov predvsem zaradi epidemij: v Novigradu je bilo leta 1579 od takratnih 300 hiš naseljenih samo še dobrih dvajset, pa še te v glavnem samo nekaj mesecev na leto. O Puli je bilo leta 1625 napisano, da je v izpraznjenem mestu živelo le še kakih 40 ljudi, brez naraščaja. Enako je veljalo tudi za Poreč, ki je bil sredi 17. stol. skoraj popolnoma izpraznjen. Kdor je mogel, je ušel na podeželje, kjer pa tudi ni bilo lahko, saj je bilo gospodarstvo podeželja v veliki meri odvisno od trgovine z lesom, žitaricami, oljem, mesom, vinom, kožami, medom ipd., ki bi morala potekati preko pristanišč v izpraznjenih mestih. Upad števila prebivalcev so uravnavali z množičnim priseljevanjem ljudi od drugod.

(Srečko Gombač)

Ekološke češnje Družinska kmetija Olea

Kontakti:

041 287 867 (Martina)

031 464 244 (Milan)

Nisem vedel niti v kateri državi sem

Maurizio Benčić je vrhunski trener, ki je 27 let življenja posvetil treniranju otrok. Zato čas karantene jemlje nadvse pozitivno, saj se je bil prisiljen ustaviti in posvetiti tistemu delu življenja, ki ga je zaradi službe postavil na stran.

Maurizio Benčić je Izolan, ki zadnjih skoraj 30 let dela kot priznani mednarodni trener za najmlajše jadralce, tiste, ki tekmujejo v razredu optimist. Tako kot mnoge druge, športnike in ne, je čas karantene tudi Maurizia prisilil na »dopust«, ki ga je po dolgem času preživel v domači Izoli.

A Maurizio ni samo trener, temveč svoje izkušnje in delovno vmeno izkoristi tudi v jadrarni One Sails iz Materije, ki je zadnja leta postala ena vodilnih v svetovnem merilu.

- Začnimo pri začetku. Bil si perspektiven jadralca, a si aktivno kariero hitro zaključil. Kaj se je zgodilo?

- Leta 1993 sem nastopil na svojem zadnjem mladinskem evropskem prvenstvu, nato pa sem imel prometno nesrečo z motorjem, kjer sem si poškodoval kolena, a šele med služenjem vojaškega roka je postalo jasno, da gre za res težko poškodbo. Takrat sem se moral odločiti kako naprej, saj so mi povedali, da ne bom smel več veliko trenirati.

- Brez veliko treningov pa tudi ni vrhunskega športa.

- Če želiš nastopiti na Olimpijskih igrah, moraš dati vsaj 120% samega sebe, meni pa so povedali, da bo moja meja postavljena na 80%. To preprosto ni dovolj. Dobil sem sicer ponudbe, da bi nastopil kot član kakšne posadke, ampak ni imelo smisla, saj sem se zavedal, da preprosto ne bi mogel nuditi ti-stega, kar bi si želel.

- Je bilo težko zaključiti kariero aktivnega športnika ali si se že začel spogledovati s treniranjem?

- Končal sem kovinarsko šolo in odločiti sem se moral kako naprej. Bil sem pol leta pripravnik na Tomosu in tam sem ugotovil, da zaprt prostor ni zame.

- Začel si trenirati v domačem Jadralnem klubu Burja.

- Ja, tam sem delal dobro leto dni, nato sem dobil lepo ponudbo za delo v Italiji, v Sesljanu, za Jadralni klub Čupa, kjer sem bil 15 let, do leta 2010. Takrat je prišlo do menjave vodstva in s tem tudi ambicij v športnem smislu. Jaz sem pač še vedno želel delati z otroki na polno, oni pa so se odločili za bolj počasno pot in tam smo se razšli.

Od takrat delam kot freelancer v različnih klubih in za različne otroke.

- Te kontaktirajo predvsem posamezniki ali državne jadralske zveze?

- Tako eni kot drugi. Ko imam priprave za velika tekmovanja delam z zvezo, v vmesnem času pa večinoma s posameznimi otroki ali klubi.

- Vmes delaš tudi v jadrarni. Kje najdeš ves ta čas?

- Lepo vprašanje (smeh). Velikokrat sem priletel domov in šel takoj v jadrarno. Nekoč sem sicer izdeloval tudi jadra za velike barke, a moral sem se osredotočiti samo na optimiste, ker drugače pač ni šlo. No, zdaj imam tam dobre prijatelje in sodelavce, ki jih samo pokličem in mi pripravijo jadro tako, kot si ga želim. Sicer šivam tudi sam a le, če je nujno potrebno.

- Si od vedno želel delati na vrhunskem nivoju z otroki?

- Ja, to mi daje veselje. Treniram otroke od 12. do 15. leta starosti in rad gledam, kako se razvijajo v dobre, zdrave športnike. V 27 letih sem treniral že več tisoč otrok in lep občutek je, ko srečaš katerega od tistih prvih otrok, ki imajo danes že več kot 30 let in skupaj obujajo spomine. In vedno jih rad vprašam, kako so takrat doživljali moj pristop, saj na ta način pridobiš še nekaj izkušenj več.

- Delaš večinoma samo z vrhunskimi športniki?

- Niti ne. Pred leti sem iz Miamijskega v ZDA, kjer smo se na veliki regati borili za prvo mesto, priletel v Oman, kjer sem treniral otroke iz Pakistana, ki so bili na zelo nizkem nivoju. To je bil velik izziv tudi zame, saj sem moral iz trenerja vrhunskega jadralca čez noč prekloniti nekaj korakov nazaj in imeti nekakšno šolo jadrnanje.

Vsakokrat pa dam vse od sebe, tako z vrhunskimi tekmovalci, kot v teh primerih, ko šele učim otroke večerne jadrnanje.

- Vzgojil si kar nekaj vrhunskih jadralcev.

- Imam ogromno medalj tako v moški, kot v ženski konkurenci a edina, ki je še nisem osvojil, je zlata medalja v absolutni konkurenci. Imam druga mesta, tretja mesta, imam zlato medaljo v ženski konkurenci, a ta skupna zlata se mi prav izmika.

- Italijan Marco Gradoni je kar trikrat zapored zmagal v absolutni konkurenci med optimisti. Nisi bil tudi njegov trener?

- Sem ga treniral, ja, ampak nisem bil prav njegov trener. Skupaj smo razvijali jadra, pomagal sem mu na tem področju, imeli smo tudi skupne treninge, z mojim Maltežanom Richardom Schultheisom in slovensko ekipo. Testirali smo jadra, dobili dobre povratne informacije in na podlagi tega smo dobro delali in kot jadrarna tudi zmagali zadnja tri svetovna prvenstva. Je pa Schultheis redno premagoval Gradonija na ostalih regatah, a ko je slednji začel uporabljati One Sails jadra in po tistih nekaj skupnih treningih, je postala bitka veliko bolj enakovredna in na koncu je ravno Gradoni slavil. Je pa šlo na teh velikih tekmovanjih dejansko za dvoboje, saj sta ta dva jadralca bila razred nad vsemi ostalimi.

- Lahko bi rekli, da si sam sebi škodil.

- Ja, po eni strani sem si res škodil, ampak ti otroci nam delajo odlično promocijo glede jader in to je zelo pozitivno.

- Težko si predstavljamo, da je domač proizvajalec jadralske opreme na samem svetovnem vrhu.

- Zadnjih nekaj let smo vodilni proizvajalec jader, a na temu je treba delati, ne pride samo od sebe.

- Kje bi moral biti zdaj, če ne bi bilo karantene?

- V Romuniji. Imel sem kar poln načrt, najprej Sardegnja, potem Malta, nato pa Romunija z le nekaj dnevi premora vmes. V Sardegnji bi imeli kvalifikacije za italijansko reprezentanco, v Malti gre za kontinuiteto, saj delam z njimi že več let, v Romuniji pa spet eni otroci, ki si želijo narediti tisti korak naprej. Tudi z Romuniji že dlje časa sodelujem. Leta 2012 je takratna moja tekmovalka zmagala Evropsko prvenstvo in Romunka, ki je bila predzadnja, torej 99. ta od 100 tekmovalcev, je z družino pristopila do mene s prošnjo, da bi jim pomagal napredovati. Naslednje leto je bila na evropskem prvenstvu deseta, dve leti kasneje pa je že zmagala.

- Kako pride do tega? Kaj narediš, da se nekdo iz skoraj zadnjega mesta povzpne na prvo?

- Določene države preprosto nimajo jadralske tradicije in s tem niti trenerjev in stroke, ki bi bila na vrhunskem nivoju. In če ni znanja se lahko zgodi, da otroke učijo narobe in ko pridejo do večjih prvenstev se to pozna. To pa pomeni, da imajo ti jadralci tudi veliko rezerve.

- Na Malti, kjer delaš že dlje časa, tradicije ne manjka, je pa izbor potencialnih jadralcev verjetno majhen.

- Na Malti lahko 300 dni na leto jadraš in samo poleti ne moremo trenirati doma, ker je preveč turistov in gredo raje v Evropo na regate. Ampak pogoji so fenomenalni, otroci imajo tisto pravo zagnanost. Otok je velik vsega 40 m2 in ima samo dva jadralna kluba, s tem pa izjemno rivalstvo, zato vsako regato vozijo na nož.

- Lahko od otrok pričakuješ popolno predanost športu?

- Otroci so še vedno otroci. Pomemben je prvi kontakt, če te sprejmejo ali ne. In če so ideje in želje jasne, jim ni težko dati športa pred vse ostalo. Eni pač dajo šolo, drugi šport. A po toliko letih hitro oceniš, s katerimi je lažje delati in s katerimi bodo težave.

- Karantena ti je verjetno hudo prekržala tekmovalne načrte.

- To vsekakor, ampak sem se ravno za letošnje leto odločil, da malo umirim svoj delovni tempo. Toliko sem zadnja leta delal, da družine in otrok skorajda nisem videl, kar je imelo tudi posledice in prišel sem do ugotovitve, da obstajajo pomembnejše stvari v življenju. Zato me sploh ne moti ta samoizolacija in čas, ki ga preživljam doma, ko otroke učim za šolo in se z njimi sprehajam. Ker bilo je že tako hudo, da sem se zbujal ponoči in nisem imel pojma na katerem kontinentu se nahajam. Takšne stvari te stregajo zato je zame karantena samo malo pospešila odločitev, ki sem jo itak že sprejel.

Odšel je Renato Scotto Di Minico

Bili so posebna generacija. Takšna, ki je živela glasno, hitro in vse prej kot dolgočasno življenje. Rojen leta 1960 je preživel lep izolsko otroštvo in mladost, razgibano, a hkrati tudi športno aktivno, saj je bil, ob Šukljanu, Jakopiču, Vrkiču, Kocjančiču med najboljšimi iz njegove uspešne nogometne generacije. Rekli so mu Napoli, ker je oče prišel od tam, pa je zgodaj odšel v tujino in 34 let preživel na Nizozemskem. Štirje otroci, od tega dva še mladoletna, so ostali brez očeta, njegovi iz Izole so ostali brez člana šestčlanske družine, prijatelji brez tistega, ki jim je življenje delal zanimivejše. Takšnega bodo ohranili v spominu, čeprav se je, tudi zaradi Koronavirusa, brez Izolanov poslovil v deželi tulipanov.

Pionirska ekipa NK Izola leto 1974 - Pionirski prvaki Primorske
Stojijo z leve proti desni: Paliska, Božič Boris, Mamilovič Jože, Barbarič Edi, Okretič, Renato Scotto Di Minico, Krbavčič in trener Duško Spodaj od leve proti desni: Rudl Aleš, Gerič Valter, Jurišević, Pucer Marino, Tadič Željko, Jelič Goran, Frank Zorko

PREJELI SMO

Dezinsekcija ni obvezna

Komentarji na nekatere trditve Komunale:

Napisali ste: Sistem javne kanalizacije je umetno zgrajen sistem za odvajanje odpadnih vod, zgrajen znotraj urbanih naselij in kot tak ni naravni habitat divjih čebel. Res je, divje čebele ne živijo v kanalizaciji, a če se aplicira insekticid v kanalizacijo, le ta prehaja tudi v okolje.

Napisali ste: Z vpihovanjem v kanalizacijske cevi preparat deluje zelo lokalno. Koncentracija preparata se zunaj zaprtega prostora cevi v kratkem času močno zmanjša ter posledično nima škodljivega vpliva na okolico. Razumljivo je, da se koncentracija insekticida v zraku, zunaj kanalizacije v kratkem času močno zmanjša. Ne morete pa trditi, da zato nima škodljivega vpliva na okolico. Tega preprosto ne veste. Tako sklepanje je nesprejemljivo. Moja opažanja govorijo drugače. V Izoli (mišljeno je staro mestno jedro Izole, drugje tega nisem spremljala) se po vsaki dezinsekciji javnega kanalizacijskega sistema močno zmanjša število žuželk predvsem divjih čebel.

Če sem prav razumela, sem iz vašega dopisa razbrala, da ste izvedli dezinsekcijo v celotni javni kanalizaciji starega mestnega jedra Izole, v Obrtno stanovanjski coni, Livadah in Jagodju. To zame predstavlja skoraj celotno mesto. Se motim? **Zakon o nalezljivih boleznih nikjer ne predpisuje obvezne dezinsekcije, jo samo dovoljuje.** Odločitev zanjo je v vaši pristojnosti. Je dezinsekcija v tako širokem obsegu res potrebna? Mogoče bi zadostovali drugačni, naravi bolj prijazni ukrepi, s katerimi bi preprečili, da se ščurki prekomerno razmnožijo in postanejo sanitarno higienski problem. Dezinsekcija naj bi bila skrajni ukrep in ne pravilo.

Namen vsega tega mojega pisanja je ozaveščanje javnosti in odgovornih, da tak način obvladovanja števila ščurkov v prostoru ni dober niti za živali in niti za ljudi. Še posebej dolgoročno ne. Insekticidi niso nedolžne substance. Škodljivi so tudi v zelo nizkih koncentracijah. To nam govori znanost in to nam v Izoli sporočajo divje čebele. **Lep pozdrav, Rožana Kleva**

Umetno jezero Klivnik (Brkini)

Voda za obalo

Končno so dojeli, sem pomislil lani, ko so župani obalnih občin po izlitju kerozina v Dolu pri Hrastovljah, sprejeli, da je najbolj primerna voda za obalo iz zajetja Malni pri Postojni. Na žalost sem se zmotil, zdaj se spet omenja voda iz zajetja Padež Suhorica pri Ilirski Bistrici. Kakšno razkošje, kako bujna je človekova domišljija, a še večja zmota je neznanje. Kje je zdaj zdrava kmečka pamet?

Slovenska Istra potrebuje kakovostno vodo, čeprav iz drugega porečja, če ni druge izbire (izvir Malni spada v Donavsko porečje, reka Rižana pa v Jadransko porečje). Dokler je na izbiro voda za Slovensko Istro: izvirna voda, voda iz zajezitve - umetno jezero in voda iz morja - razsoljevanje, se izbere najboljšo varianto in to je voda iz izvira. Najbolj kakovostna voda je v tem primeru voda iz izvira Malni pri Postojni in voda iz Brestovice na Krasu. V Hrvaški Istri konice porabe vode pokrivajo iz umetne zajezitve Butoniga, kjer morajo poleti vodo hladiti, ker jo sonce preveč segreje. Za skeptike - pogledajte si umetne zajezitve Mola in Klivnik pri Ilirski Bistrici. Si želite še ene take zajezitve Padež in umetnega jezera iz katerega bi to vodo speljati proti Kopru? Seveda, če je potreba, naj se tukaj napravi zajezitev. Veseli je bodo ribiči iz Ilirske Bistrice, ki bodo lahko postavili ribiški dom kot na zajezitvi Mola in kmetje, ki bodo dobili vodo za zalivanje.

Slovenska Istra je kot Florida za Ameriko, Koper je za Slovenijo kot Hamburg za Nemčijo in Portorož za Monte Carlo, zato si zasluži, da država primerno poskrbi za zdravo in kvalitetno vodooskrbo. **Mesto Dunaj se z vodo napaja iz 100 km oddaljenega izvira, razdalja Koper - Malni je kakšnih 60 km.** Mar ni Sloveniji Slovenska Istra bolj pomembna kot je Dunaj Avstriji?!

Nalijmo si štiri kozarce vode: enega iz Izvira Malni pri Postojni, drugega iz izvira Brestovica na Krasu, tretjega iz akumulacijskega jezera in četrtega iz razsoljene morske vode. Dokler imamo izvirno vodo ni nobene potrebe piti iz tretjega in četrtega kozarca. Ker čez izvirno vodo je ni!

Slovenija ne bodi mačeha Slovenski Istri. Vse skupaj kaže na kolonialen odnos. Slovenska Istra veliko daje Sloveniji in zato si zasluži **najboljšo vodo iz izvira, ne pa iz umetnega jezera Padež.**

Če je državi Sloveniji tako težko in drago zagotoviti kakovostno vodo, ji predlagam cenejšo rešitev, da **namesto umetne zajezitve Padež pri Ilirski Bistrici, napelje cevi kar v najbližje Vanganeljsko jezero pri Kopru.** Če si želimo zdravo in kakovostno vodo za Slovensko Istro, naj država to uredi izrecno za Slovensko Istro, brez vpletanja vseh drugih občin (in njihovih potreb po vodi), čez katere bo potekal nov cevovod tako iz smeri Postojna - Malni in Brestovica na Krasu. Sedanja **cev iz Rodika proti vodarni Rižana je premajhna**, saj je maksimalni pretok 120 l/s (ko je vodostaj reke Rižane nizek in izdatnost izvira majhna, se že koristi voda iz Brestovice na Krasu, ki preko Sežane in Rodika pride do vodarne Rižana). Na srečo, kerozin, ki se je lani izlil v Dolu pri Hrastovljah, ni prišel do izvira in s tem do pitne vode, verjetno je ujet **nekje pod predorom v Dolu in je kot neka tempirana bomba.** Če kerozin pride do pitne vode, bi se moralo izvir reke Rižane zapreti. Vodo bi v omejenih količinah dobivali **iz Krasa in iz Hrvaške preko Kaldanije.** Sledile bi redukcije vode. Slovenski Istri je potrebno čim prej, ne jutri ampak že včeraj priskrbeti izvirno in kakovostno vodo iz Malnov pri Postojni in Brestovice na Krasu. Kje ste župani obalnih občin in ostali kompetentni? Zakaj ste podvili rep med noge in molčite?

David Stepan, Rižana

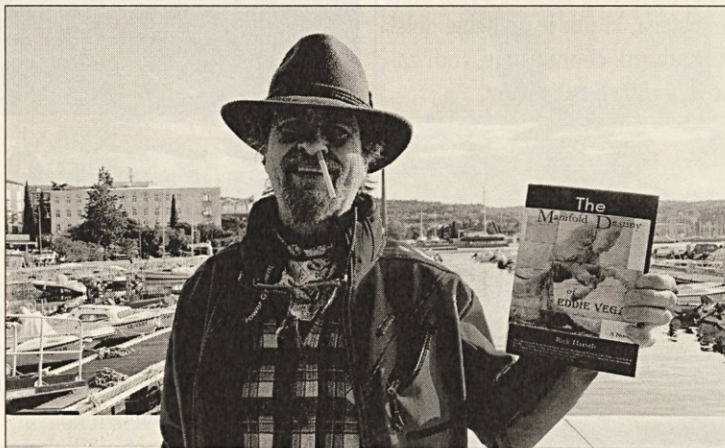
Korona ga je razjezila do samozaložbe

Pisatelj Rick Harsch se je pred več kot desetletjem preselil iz "dežele sanj" v Izolo. V tem času je izdal kar nekaj knjig, nekatere pa so dobile tudi slovenski prevod. A po vseh letih boja z založniki in agenti, se je odločil, da se bo končno osamosvojil in v pravi pankerski maniri začel svoja in tuja dela izdajati kar sam.

V Združenih državah zapis znanega filmskega, literarnega, likovnega ali kuharskega kritika odpre ali zapre vrata uspeha. Ricku so se odprla, vprašanje pa je, če bo vstopil.

A med tistimi, ki jih v teoriji čas samoizolacije ne bi smel prizadevati, so vsekakor pisatelji, saj je čas karantene tudi čas za dobro knjigo ali dve, poleg tega so pisatelji v svoji osnovi in profesionalnem udejstvovanju nekakšni samoizolacijski samotarji. A to ni čisto res, ne prva, ne druga trditev. In če je res, da se je prodaja in izposoja knjig, tako papirnatih kot digitalnih, v teh časih povečala, je tudi res, da je marsikateremu založniku koronavirus načel načrte.

Med temi je očitno tudi zadnji Rickov založnik, ameriška založba River boat books, ki se je pred časom vrgla v ideološko vojno proti velikanu Amazon, kar je sicer zelo častno dejanje, a tudi takšno, ki ima svojo ceno. "Ko sem zadnje čase govoril s svojim založnikom sem dobil občutek, da so v finančnih težavah in zaradi tega še niso natisnili mojega zadnjega romana, *The manifold destiny of Eddie Vegas*", pravi Rick Harsch. Kar je po svoje problem, saj roman ravno v tem času dobiva več odličnih ocen resnih literarnih kritikov in to je tudi čas, ko bi ga potencialni kupci morda želeli kupiti.

"Bralci, ob prebiranju dobrih kritik, želijo priti do tvoje knjige, a če ta ni še na voljo, se bodo kmalu obrnili k naslednji. Gre za pomemben čas v življenju literarnega dela in takšen, ki ga ni za zamuditi."

Rick Harsch je najprej poskušal doseči, da bi bila knjiga vendarle natisnjena v polni nakladi, a ko je ugotovil, da iz te moke ne bo kruha, je začel iskati alternativne možnosti. "Vedel sem le, da si želim, da bi bila knjiga natisnjena v čim krajšem času, torej do prvih ocen. Sem pa prav v tem obdobju prišel v stik s še eno ameriško založbo, ki se je zanimala za izid mojega romana *Arjun and the good snake*, ki je preveden tudi v slovenščino. S temi sredstvi sem se opogumil in formalno ustanovil založbo corona/samizdat, preko katere sem nato natisnil prvo naklado romana *The manyfold destiny of Eddie Vegas*." A Rick se ne želi ustaviti tukaj. "Pri River

*boats books bi moral svoj prvenec izdati tudi moj prijatelj in nekdanji izolski so-mesčan Borut Praper. In ker kot kaže niti do te izdaje ne bo prišlo, mu nameravam knjigo izdati sam, a šele, ko bo zaključil s produkcijo glasbenega izdelka, ki je neločljivo vezan na zgodbo. Enako velja za odličnega kanadskega avtorja Davida Vardemana, ki za svoj roman *An angel of sodom* še vedno išče založnika.*

Tega bom izdal še do konca meseca." Sicer ima Rick Harsch nadvse samosvoj pogled na založništvo, s katerim bije boj od samega začetka pisateljske poti. "Odločil sem se, da bo založba corona/samizdat drugačna založba. Bo založba, kjer bom izdal knjigo, ko bo to mogoče, avtorjem, ki si bodo to želeli. Edini pogoj bo, da so sami resnično prepričani, da je njihovo delo vredno tiskane izdaje. Predolgo smo bili pisatelji v podrejenem položaju in čas je, da stopimo skupaj in založnikom pokažemo, da niso imeli prav".

Najprej Gaddis, zdaj Harsch

*"Besedilno opita, trans-zgodovinska odisejada *The Manifold Destiny of Eddie Vegas* - ki na trenutke deluje kot razposajeno sodelovanje avtorjev, kot so François Rabelais, Hunter S. Thompson in Thomas Pynchon - spada med najboljše romane, ki sem jih prebral v zadnjem času."*

Tako je o zadnjem romanu Ricka Harscha zapisal eden najbolj cenjenih ameriških literarnih kritikov, Steven Moore, avtor serije knjig *Alternative' history of the novel*. Steven Moore je znan tudi kot tisti, ki je širšemu občinstvu predstavil danes enega najbolj priljubljenih sodobnih ameriških pisateljev, Williama Gaddisa. Na prošnjo, morda največjega prozista v angleškem jeziku zadnjih nekaj desetletij, Davida Fosterja Wallaca, pa je uredil njegov magnum opus, *Brezkončna burka*.

Tako je, prepričan v svoj prav, ob koncu pripomnil pisatelj, ki je od samega začetka med pisateljskimi krogi cenjen kot izjemen avtor. Z najnovejšim romanom pa je prepričan, da bo končno prebil steno, ki loči stroko od mainstreama. Vrhunski ameriški literarni kritik Steven Moore, ki je pred skoraj štiridesetimi leti svet opozoril na vrhunskega pisatelja Williama Gaddisa, je Harschev zadnji roman že požegnal. **AM**

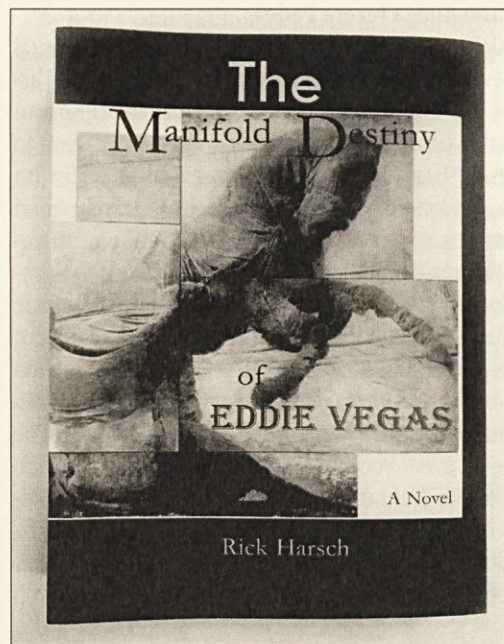
Kino Otok vabi mlade programerje

Dijake vseh letnikov srednjih šol po Sloveniji, ki jih zanima film vabijo, da se do 25. maja pridružijo skupini Mladih programerjev, ki si bo med koncem maja in koncem junija prek spleta ogledala šest (sklopov) dokumentarnih filmov in se srečevala na spletnih videokonferencah. Na koncu bodo, kot pravi selektorji programov filmskih festivalov izbrali enega, ki ga bodo uvrstili v program 16. mednarodnega filmskega festivala Kino Otok – Isola Cinema.

Akcija je del evropskega projekta Film v gibanju, tokrat pa je skupina prvič namenjena dijakom med 14. in 18. letom starosti. Od konca maja do konca junija 2020 se bodo s skupino petnajstih dijakov redno srečevali prek spleta, kjer bodo s strokovnimi mentorji aktivno in kritično gledali filme in v pogovorih pridobili znanja o filmski govorici ter raznolikostih, ki tvorijo svet, v katerem živimo.

Osredotočili se bodo na najnovejše dokumentarne filme, ki so osvajali filmske festivale po svetu, v tem okviru se bodo posebej posvetili tudi prodornim slovenskim dokumentarnim filmom iz zadnjih let in spoznavali legendarne slovenske (nekoč jugoslovanske) kratke filme, ki brišejo mejo med dokumentarnostjo in fikcijo. Izmed ogledanih filmov bodo kot pravi selektorji programov filmskih festivalov po vsem svetu izbrali enega, ki ga bodo uvrstili v program 16. mednarodnega filmskega festivala Kino Otok – Isola Cinema, ki se bo tudi letos zgodil v Izoli najverjetneje ob koncu poletja (datumi zaradi epidemije še niso znani).

Udeležba je brezplačna, za prijave ali več informacij pišite Loreni Pavlič, na lorena.pavlic@isolacinema.org, najkasneje do 25. maja 2020 oziroma čimprej. Skupina je omejena na 15 udeležencev.

Bert Pribac je odšel med rime

Odšel je eden tistih Istranov, ki si ga moral slišati. Neglede na to, kje si ga srečal, je imel pripravljeno temo za pogovor. Ne kar tako, o vremenu. O resnih, odgovornih stvareh. O diaspori, o spravi, o meji, o Istri in predvsem o poeziji.

Ko pišemo o Bertu Pribcu moramo čez meje občine. Tako kot je ta pesnik in eseist presegal meje Istre, čeprav ji je bil zapisan do zadnje oljčne vejice. Leta 2000 se je, po več kot pol stoletja prisilnega izseljenišтва, vrnil iz Avstralije v rodne Srgaše in tukaj poiskal svoj mir, čeprav je bil ta mir še kako razgiban. Kot staroselski Istran je bil vseskozi angažiran, tako glede avtohtonosti in enovitosti Istre, kot glede razmejitve Piranskega zaliva. Oredvsem pa je bil pesnik.

Slovenska literarnozgodovinska stroka ga je uvrstila med temeljne stebre slovenske izseljenske književnosti. Ob vrnitvi v domovino je postal pomemben posrednik med avstralsko in slovensko kulturo. Izdal je tudi več esejev in razprav o zdamskem življenju in položaju naše avstralske diaspore. Kot potomec narodno zavedne primorske družine je v Avstraliji opazoval slovensko politično razklanost in njene posledice. **V svojih esejih in nastopih je vseskozi ponavljal, da je poznavanje in priznavanje objektivnih zgodovinskih dejstev v njihovi celoti ter obžalovanje grehov na obeh straneh, predpogoj za narodovo spravo.**

V dijaških letih je pisal pesmi in urejal časopis **Naša misel**, leta 1949 je opravil časnikarski tečaj na Bledu in nato do vpisa na gimnazijo kot novinar pripravnik delal za **Istrski tednik in Slovenski Jadran**. Po maturi je vpisal študij primerjalne književnosti na ljubljanski Filozofski fakulteti.

Vsak na svoj način zapusti ta čuden svet. Tebi je bilo dano, da si ob ženi in sinovoma živel v rodni Srgaši zadnjih 20 let. Tudi sin iz prvega zakona te je nedavno prišel obiskat z ženo in otroki.

Sošolci smo te imeli radi. Vsekakor je velo iz tvoje glave nekaj drugačnega, že ko smo bili koprski gimnazijci. Ti si že takrat sam skrbel zase in se preživljal z delom pri časopisu, poleti pa sva se videvala pri počitniškem delu v koprskem muzeju.

Veliko pozneje si nam pripovedoval o tvojem življenju v Avstraliji in začutili smo tvojo bol v pesmih, ki si jih poklonil svoji Istri. Cenila sem te kot ustvarjalca, dobrega, poštenega in velikega človeka, ki je imel videnja preko vseh meja.

Dorina Beržan

Išli so v knjigi **The Golden Boat**, ki je izšla pri oxfordski založbi Salt. Prevajal je tudi **aboriginsko poezijo**.

Leta 2012 je tedanji predsednik države, **Danilo Türk**, Berta Pribca odlikoval z redom za zaslug za prizadevno uveljavljanje slovenske istrske kulture in prispevek k premoščanju slovenske politične razdvojenosti. **ur**

Zame je človeštvo kot enota. Jaz ne delim človeštva: sam pripadam tej naciji, ki je slovenska, ampak priznavam tudi druge nacije ... Sem bolj svetovljan sveta. Ne maram pripadati, da bi mi kdo komandiral. Razumem maso, a, da bi bil jaz del mase, to pa ne.

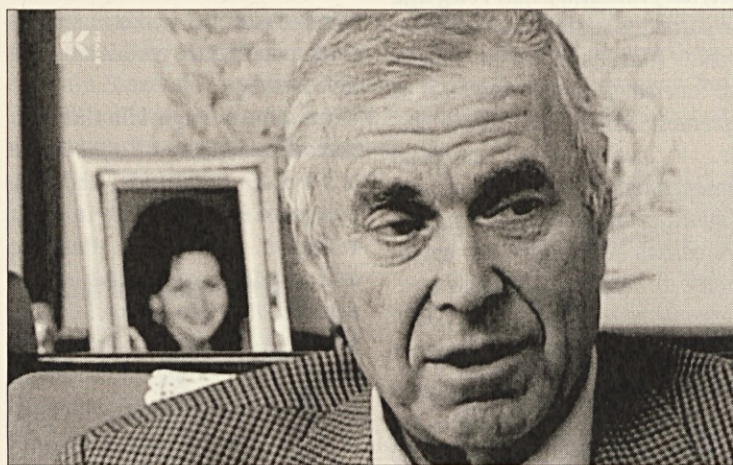
Jaz nisem katolik, nisem član nobene vere, a moja poezija je versko obarvana. Sem pa šel k slovenskim mašam, ampak se ne križam in ne poklekнем. Sodelujem z duhovniki, če je pogreb, grem. Vero jemljem osebnostno: če je Bog, je Bog od vseh. Vera drugih in način kako to drugi ... me ne moti. Svoboda mi je predstavljala sproščenost, sproščeno razmišljanje, da lahko misliš, kar hočeš, da ti nihče ne vsiljuje, da ni kalupov.

Bert Pribac (iz pogovora z Bredo Čebulj Sajko za Razglabljanja)

Prisilna emigracija

V Avstraliji, kamor je leta 1956 odšel zaradi pritiskov SDV, je najprej maturiral iz angleščine ter nato vpisal študij bibliotekarstva in magisterij na **Univerzi Novega Južnega Walesa v Sydneyju**. Zaposlen je bil v **Narodni knjižnici Avstralije** in uredil več tisoč strani obsegajočo bibliografijo avstralske medicine in zdravstvenih služb. Na predlog Svetovne zdravstvene organizacije je opravljal tudi delo svetovaleca v azijskih državah.

Njegova prva pesniška zbirka **Bronasti tolkač** iz leta 1962 je bila prva slovenska knjiga, ki je izšla v Avstraliji. Ob njegovi vrnitvi domov je nekaj zbirk izdal pri založbah **Capris in Libris**, kljub temu, da ga je literarna kritika zelo cenila je izdajal tudi v samozaložbi. V slovenščino je prevedel več avstralskih pesmi, z avstralskim prevajalcem **Davidom Brooksom** pa je leta 2008. objavil angleške prevode **Kosovelove** poezije.

Maja 2016 se je poslovil Silvano Sau

Maja meseca, pred štirimi leti, smo se poslovili od Silvana Sau-a, enega najbolj znanih Izolanov na prelomu tisočletja pa tudi veliko prej in tudi pozneje. Silvano je bil Izolan do obisti. Njegov oče, Giuseppe, je bil Izolan (mati Antonija je bila iz Dola pri Hrastovljah), obiskoval je osnovno šolo v Strunjanu in Izoli, srednjo šolo (licej) v Piranu, nato se je odločil za študij prava v Ljubljani. Že leta 1964 se je zaposlil v kulturni redakciji italijanskega programa Radia Koper, leta 1970 pa se je preselil na TV Koper-Capodistria, kjer je vodil dnevno informativne oddaje, bil novinar, urednik kulturnega programa, odgovorni urednik in direktor koprške televizije v letih 1982-1990. V času direktorovanja na televiziji je bil tudi dva mandata predsednik Unije Italijanov za Istro in reko, v letih 1982-1986 poslanec v republiški skupščini, od 1986 pa do razpada Jugoslavije 1991 pa poslanec v zvezni skupščini. Po osamosvojitvi Slovenije je bil več mandatov občinski svetnik in podžupan Občine Izola in predsednik Italijanske samoupravne narodne skupnosti Pasquale Besenghi Degli Ughi v Izoli. Bil je tudi eden od ustanovnih članov uredništva Mandrača.

Silvano Sau je bil politik, novinar in v obdobju po upokojitvi predvsem publicist, saj je, kot odličen poznavalec zgodovine Izole z veliko poznanstvi in bogatim arhivom napisal in objavil vrsto knjig, ki so danes zakladnica informacij o zgodovini našega mesta, vse od prvih statutov pa do današnjega dne. Vseskozi se je zavzemal za ohranjanje dvojezičnosti a hkrati za širjenje vrednost sožitja in strpnosti dveh tu živečih skupnosti. Predvsem zaradi takšne svoje drže, je leta 2013 postal tudi častni občan Izole.

ur/Primorci.si

Zlo prihaja s severa

Kaj imata skupnega Fulvio Tomizza in Edvard Kocbek? Franko Hmeljak se je sprehodil med njima in odkril zgodbe o »luteranski kugi« ter o Vergerijevem ženskem papežu ter končal v današnjem času.

Po kratki kemoterapiji sem na domačih policah iskal knjigo Fulvia Tomizze z zgornjim naslovom, ki sem jo prebral takoj po predstavitvi v študijski knjižnici sredi 80 let. Najprej je bilo treba obrisati pajčevino in prah, nato pa pregledati zloženo na policah. Kot običajno nisem našel iskanega, mi je pa padla v oči knjiga Edvarda Kocbeka, *Tovarišija*. Z njo je delniška družba Radiofonija S.A. Koper – Capodistria med prvimi obogatila radijsko knjižnico leta 1949. Kocbek na začetku junija 1942 opisuje v svoj dnevnik pogovor s partizani v Strugah na Dolenjskem. »Pri njih in pri sebi spoznavam, da je izredna sreča biti partizan, najprej kot psihološki pojav. Poleg tega je partizanska sreča tudi političen pojav. Političen v tistem smislu, po katerem je politika znanost in spretnost ustvarjanja možne sreče... V človeštvu obstoji strahovito nesorazmerje med velikanskim tehničnim znanjem, med znanjem o sredstvih in med pošastno nevednostjo o bistvu in ciljih življenja. Sprostile se bodo energije, ki bodo človeka prerastle in resno ogrozile.«

Ko so končno odprli knjižnice sem moral po Tomizzo kar trikrat, saj sem enkrat pozabil masko, drugič izkaznico tretjič pa zmagoslavno odnesel debelo knjigo z novim naslovom *Zlo pride s severa*, ki jo je izdala Beletina pred nekaj leti. Izbral sem tri odlomke, s katerim skušam sam sebi pojasniti veličino Tomizze:

»Prek trgovanja s severom se je luterantska kuga spustila vse do Trsta, tam prestopila beneško mejo in okužila mesto Piran, od koder so skupino heretikov odpeljali v Benetke pred novega legata Aleandra, ki je med svojo nunciato v Nemčiji prvi javno obtožil Martina Lutra. Nujno je treba odločno izkoreniniti strupene zeli, kliče Vergeriju, ki je o tem že obvestil kralja rekoč: "Tam je moja domovina in vem, če bo luterantstvo zašlo med te preproste duše, bo Vaše Gospodstvo videlo, da bodo kmalu okužene vse bližnje dežele in pokrajine."«

Fulvio Tomizza v Kopru

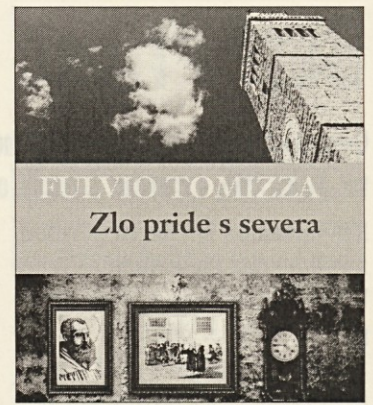
Knjižica Petra Pavla Vergerija, ki jo je napisal v izgnanstvu po odvzemu škofovskega naslova: *Zgodovina papeža Janeza VIII.*, ki je bil ženska, iz leta 1556, pripoveduje o veliki šali, ki jo je rimski kuriji v devetem stoletju hudič zaigral, ko je na njen vrh postavil žensko, in to Nemko; oziroma je, kot namiguje avtor, papeštvu že predčasno vrnil milo za drago.

»Njeno pravo ime je bilo Gilberta; domovina: Mainz. Zaljubila se je v nekega mladeniča, z njim je pobegnila iz očetove hiše in odšla v Anglijo; tu se je njen ljubimec lotil študija, zato je tudi sama, preoblečena v moškega – in vsi so jo imeli za moškega – začela študirati skupaj z njim; in ker je bila bistra, je napredovala. Mladenič je umrl, ona pa se je še naprej oblačila po moško in vztrajala pri študiju, pri katerem je v kratkem času postala odlična, kar jo je opogumilo, da je odšla v Rim in tam začela javno predavati in poučevati. Tako dobro se je znala pretvarjati, da so jo imeli vsi ne le za učenega, marveč tudi za zelo poštenega in svetega moža. ... Zgodilo se je, da je papež Leon V. umrl, duhovništvo in ljudstvo sta za njegovega naslednika izbrala njo, ki se je imenovala Janez VIII. Torej: v zadovoljstvo vsega Rima je opravljala vse papeške dolžnosti in ceremonije dve leti, en mesec in štiri dni. ...

Čez nekaj časa si je izbrala galantne moške po svojem okusu in se z njimi zabavala, zdelovala jo je namreč pohota, predvsem pa se ni bila vajena postiti; in ker je odlično poznala umetnost licemerstva, se ni nikoli niti z besedo govorilo o njenem nespodobnem življenju. A na nesrečo je Njena blaženost zanosila; nekaj časa je lahko prikrivala napihnen trebuh, potem pa je šla nekega dne za procesijo, in ker ni vedela, da je porod že blizu, je dobila popadke: in ker se je nahajala med Kolosejem in domom papeža Klemna, je rodila moško dete sredi ceste; nato je vsa duhovščina šla domov osramočena in zmedena, poglavarja molilnice z otročičkom pa pustila kar na tleh... Da se jim ne bi mogla nikoli več zgoditi takšna podobna sramota – ženska na čelu cerkve –, so se zavarovali tako, da so v Svetem Janezu Lateranskemu izklesali stol v živo skalo, imenovanega Govnač, ker je narejen v obliki stranišča; in tja posedoje tistega, ki je izvoljen za papeža, in preden začne vladati, ga od spodaj potipajo in se ga dotaknejo z roko, da se prepričajo, ali je moški; in ko jih dobro otipajo, zavpijejo na glas: *TESTICULUS HABET.*»

Najbrž naš izraz "imeti jajca" izvira iz nauka te davne prigode.

Kuga, zaradi katere se Vergerij v izgnanstvu ni vrnil v Tübingen, zdaj pustoši v bolj strnjenem Kopru, ki ga z dveh strani od treh obdaja močvirje; deset tisoč prebivalcev, kolikor so jih zabeležili leta 1548, je zdesetkala na dva tisoč tristo ljudi, ki jih je izčrpala epidemija, dodatno pa še ožemal Vergerijev naslednik škof Tedeschino s peklenko iznajdbo tridesetih zaporednih maš zadušnic za preminulimi.

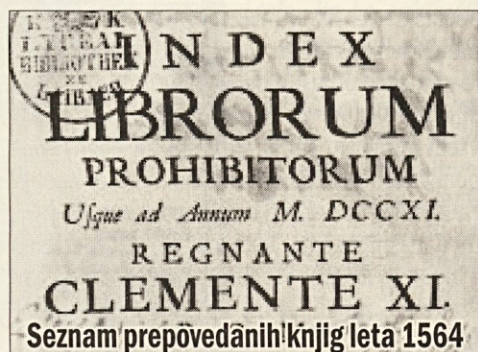
Papež Gregor Veliki se je domislil, da so na ta način odpuščeni vsi dolgovi, da bi tako napolnil vatikanske blagajne. Tudi kužne epidemije prinašajo korist obritim in maziljenim, "ki so dali vedeti, da lahko s preoblačenjem, obračanjem, neprestanim križanjem, kratkim spancem in jokajočim zbujanjem, pa z raznimi kretnjami in norčevskimi bedarijami in petjem kot s čarovnijo odrešijo dušo, o nesrečniki."«

»V človeštvu obstoji strahovito nesorazmerje med velikanskim tehničnim znanjem, med znanjem o sredstvih in med pošastno nevednostjo o bistvu in ciljih življenja. Sprostile se bodo energije, ki bodo človeka prerastle in resno ogrozile,« sem uvodoma citiral Edvarda Kocbeka, saj so prav krščanski socialisti, natančneje Andrej Gosar v času med obema velikima vojnama razvijali idejo samoupravljanja, ki jo je po sporu s Stalinom zaradi Informbiroja birokratsko in ideološko zapletel Edvard Kardelj. S plebiscitom leta smo se ji leta 1990 mimogrede odrekli in s tem generacijo naših otrok prepustili boju za preživetje v neoliberalnem globalizacijskem svetu polnih montažnih kock najrazličnejših cenjenih dobrot, narejenih v skoraj suženjsko lastniškem sistemu tudi v največji oazi komunistične oblasti, ki je v rekordnem času postala svetovna velesila.

Plenjenje narave in ljudi predatorске elite, imenovane en odstotek, se je moralo slej kot prej izraziti v globalni pandemiji, tokrat virusni, prikladni za okorni birokratski um na oblasti, ki tudi danes svetuje različne oblike maš zadušnic v pričakovanju za mnoge itak spornega cepiva.

Tako sem v torek po radiu slišal jedko pripombo, none, ki je v ponedeljek peljala v šolo vnuka, pa se je pred vrati premislila in ga raje kot v »zapor« odpeljala nazaj domov, kakor je pokomentirala številne prepovedi.

Franko Hmeljak

Knjige tudi na dom

Mestna knjižnica Izola z junijem 2020 uvaža novo brezplačno storitev »Knjiga na dom«. Namenjena je vsem, ki bi radi brali, a do knjižnice ne morete zaradi invalidnosti, težje bolezni ali starosti. Storitve je namenjena članom izolske knjižnice. Če še niste včlanjeni, boste ob prvem obisku knjižničarjev izpolnili vpisnico. Članstvo je brezplačno.

Knjige bodo dostavljali na območju mesta Izola enkrat mesečno. Za obisk na domu se je potrebno predhodno dogovoriti. Za več informacij »Knjiga na dom« pokličite (ob delavnikih od 9h – 14h) na telefonsko številko: 031 369 283 ali pišite na e-naslov knjiznicaizola.nadom@gmail.com

Kontaktne osebi: Darja Kromar in Damjana Špik

Za 4. in 5. razred varstvo, za druge učenje

Od ponedeljka, 1.6. dalje bomo organizirali **dopoldansko varstvo za otroke 4 in 5 razreda OŠ**. Varstvo bo potekalo od 8. ure dalje, v času varstva bomo opravili šolsko delo, našli pa bomo tudi čas za zabavo, ustvarjanje in sprehode. Zaradi zagotavljanja varovanja zdravja in predpisov je število otrok omejeno, prijave so obvezne.

Za starejše otroke, se pravi **6., 7. in 8. razred pa nudimo pomoč pri učenju v popoldanskem času**, ravno tako z obveznimi prijavami.

Prijave na tel. 070139814 ali na e-mail maligrafiki@gmail.com

Dobra dela ne potrebujejo reklame

V okviru Nacionalnega tedna prostovoljstva, ki bo potekal med 25. in 31. majem 2020, bomo v sodelovanju s Slovensko filantropijo predstavili pomen prostovoljnega dela v sodobni družbi.

Rdeči križ Izola, bo s svojimi prostovoljci prisoten v sredo, 27. maja na več lokacijah v Izolski občini in sicer dopoldan med 10. in 13. uro na krožišču pri parku Pietro Coppo, pred trgovino Hofer in Spar, ter popoldan pred trgovino Eurospin med 15. in 17. uro. Poleg vloge prostovoljstva vam bomo predstavili tudi ostale naše aktivnosti, zato ste vljudno vabljeni. Pridružite se nam tudi vi!

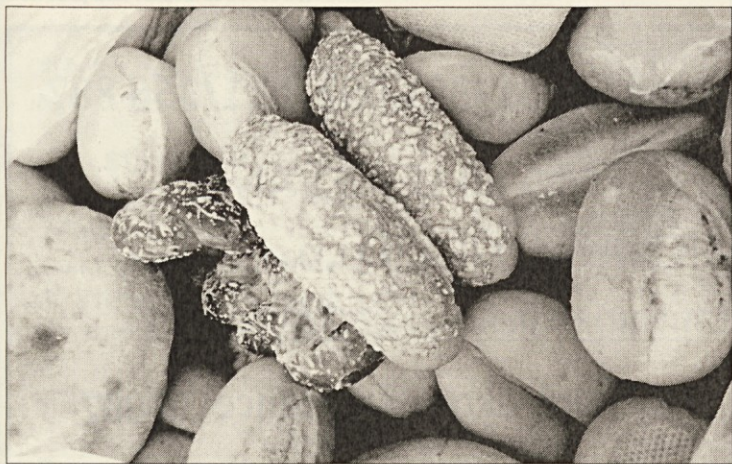
RKS-OZ Izola

Delitev hrane na Rdečem križu Izola

Občane Izole obveščamo, da **od torka do petka** znova delimo viške hrane iz trgovskih podjetij Spar in Hofer. **Mnogokrat hrana ostaja, zato vas vabimo, da se zglasite na našem sedežu Ob starem zidovju 15a**, kjer lahko med 8.30 in 9.30 prevzamete kruh, pekovske izdelke in ostale dobrine. S ponedeljka 18. maja oddajamo tudi rabljena oblačila in sicer med 10. in 12. uro.

Bralce Mandrača vljudno pozivamo, da z našo ponudbo seznanijo tudi ostale someščane, ker je res škoda zavreči dobro hrano.

RKS-OZ Izola

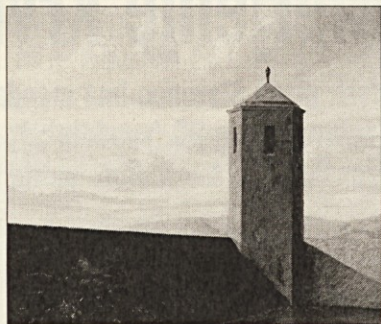

Galerija Insula

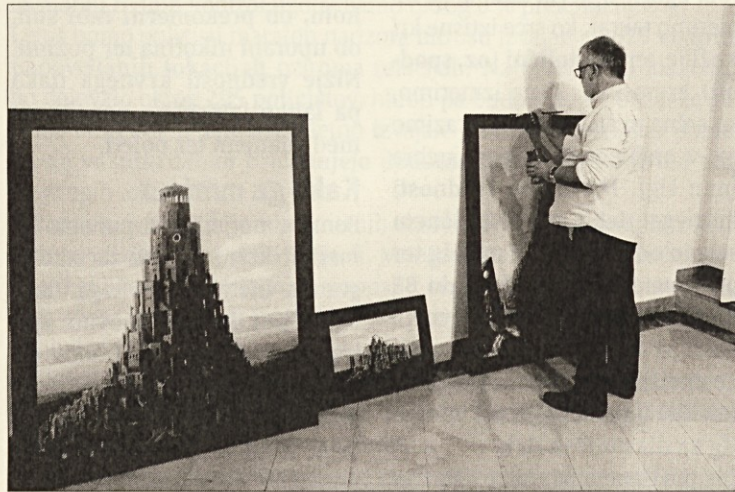
razstava **NARCIS KANTARDŽIČ** »Brezčasje«

Z upoštevanjem splošnih navodil zaščite za zaprte prostore nas lahko obiščete od ponedeljka do petka med 10. in 13. uro.

Razstava bo na ogled do 3. junija 2020

Na otvoritvi prve razstave po koronski krizi so bili v galeriji Insula tokrat le štirje, ampak zelo zadovoljni, da ponovno začnajo. Na fotografiji so od desne proti levi: Narcis Kantardžič - avtor razstave, Tanja Kerić - kustosinja razstave, Dejan Mehmedović - umetniški vodja Galerije Insula in Matija Golner - predsednik Turističnega in kulturnega društva Celje. Razstava Brezčasje Narcisa Kantardžiča je nastala v sodelovanju s Turističnim kulturnim društvom iz Celja in njihovim razstaviščem Kvartirna hiša in bo v Insuli na ogled do 3. junija.

Sončna dvorana

Vabimo vas k ogledu razstave

Ljubiteljska kultura

15. 5. - 13. 6. 2020

Urnik galerije: sredo - sobota: 10.00 - 12.00

Lepo vabljeni k ogledu razstave, posvečene ljubiteljski kulturi in k soustvarjanju Tedna ljubiteljske kulture (TLK), ki letos poteka na medmrežju od 15. do 24. maja, z razširjenim datumom do 15. junija.

Več na: <https://tlk.jskd.si/>

Galerija Alga

razstava **Maja Alessio** Nekaj za dušo, nekaj za srce

Z upoštevanjem splošnih navodil zaščite za zaprte prostore nas lahko obiščete od ponedeljka do petka od 17.00 do 19.00 ure.

Merjenje krvnega tlaka in kaj potem

Vsak drugi Slovenec ima menda povišan krvni tlak. Kaj pa vi? Imate višjega od 140 (zgornjega) in 90 (spodnjega), čez pas pa merite več kot 102 cm (moški) ali 88 cm (ženske). Ne telovadite, kadite in uživajte preveč alkohola? Nadaljujte z branjem!

Za visok krvni tlak oziroma arterijsko hipertenzijo je verjetno slišal prav vsak. Pa se zares zavedamo, kaj visok krvni tlak pomeni za naše zdravje?

Po podatkih svetovnega združenja za hipertenzijo ima povišan krvni tlak že vsak četrti, v Sloveniji pa že skoraj vsak drugi odrasel človek, bolezen pa se vedno pogosteje pojavlja tudi pri mladostnikih.

Kaj je krvni tlak?

Naše srce z vsakim utripom iztisne kri v žile odvodnice (arterije), da bi s hranilnimi snovmi in kisikom oskrbela naše organe. Sila s katero kri pritiska na žilno steno imenujemo krvni tlak, kateri je odvisen od potisne sile srca in elastičnosti ter premera krvnih žil. Poznamo sistolični (oz. zgornji) krvni tlak, ki ga izmerimo takrat, ko srce iztisne kri v ožilje, ter diastolični (oz. spodnji) krvni tlak, ki ga izmerimo, ko srčna mišica počiva. Izrazimo ga v milimetrih živega srebra (mm Hg). Normalne vrednosti krvnega tlaka pri sistoličnem segajo od 120 do 135 mmHg ter pri diastoličnem od 60 do 85 mmHg, o povišanem krvnem tlaku pa govorimo kadar so vrednosti višje kot 140 mm Hg za sistolični tlak ter višje kot 90 mm Hg za diastoličen tlak.

Ob povišanem krvnem tlaku se pojavi pritisk v glavi in glavobol, šumenje v ušesih, omotičnost, hitra utrujenost in popuščanje storilnosti, motnje spanja, živčnost in razdražljivost, tesnoba in pomanjkanje zraka, razbijanje srca ali občutek stiskanja v prsih.

Krvi tlak se spreminja

Nihče nima enake vrednosti krvnega tlaka, saj se preko dneva in ob različnih aktivnostih, ki jih izvajamo tudi spreminja. Višje vrednosti lahko zaznamo ob razburjenju, strahu in govorjenju, bolečini, med telesno aktivnostjo, po zaužitju obroka, energijskih pijač, kofeina, alkohola, ob prekomerni rabi soli, ob uporabi nikotina ter pozimi. Nižje vrednosti krvnega tlaka pa lahko izmerimo ponoči oz. med spanjem ter poleti.

Kako ga merimo

Pomembno je, da si pravilno izmerimo krvni tlak. Na začetku se svetuje merjenje krvnega tlaka vsaj 7 dni dvakrat dnevno, zjutraj in zvečer, nato pa občasno. Meritev naj poteka v mirnem prostoru, sede, z naslonjenim hrbtom na sedalu in s podprto podlaktjo na ravni površini. Z meritvijo se prične po petih minutah počitka. Temu sledita dve zaporedni meritvi s presledkom 1-2 minuti. Meritve je potrebno skrbno beležiti. Za interpretacijo izsledkov naj poskrbi osebni zdravnik.

Visok krvni tlak je pri nas in v svetu še vedno glavni vzrok srčno žilnih bolezni, kot so možganska kap, srčni infarkt, srčno popuščanje, ledvična odpoved, okvara očesnega ozadja ter prizadetost žil po telesu. Zato zniževanje previsokega krvnega tlaka pomembno vpliva na zmanjšanje prezgodnje obolevnosti in smrtnosti. To lahko dosežemo s spremembo življenjskega sloga, z zdravim načinom življenja in zdravljenjem z zdravili.

Podedovan ali pridelan

Kateri pa so dejavniki, ki vplivajo na pojav visokega krvnega tlaka? Ločimo jih na dejavnike na katere nimamo vpliva, kot so dednost (sorodniki imajo ali so imeli visoki krvni tlak), starost (po 45. letu se krvni tlak viša) ter spol (moški so bolj ogroženi od žensk). Ter na dejavnike na katere lahko vplivamo, kot so čezmerno uživanje soli, čezmerno pitje alkoholnih pijač, prevelika telesna masa, premajhna telesna dejavnost, kajenje ter izpostavljenost škodljivemu stresu.

Pomembno je, da omejimo vnos soli na 5 g dnevno. Odsvetujemo dosoljevanje, uživanje slane in procesirane hrane. V zameno za sol uporabljamo sveža ali suha zelišča. Čim manj oziroma zmerno uživamo alkohol, saj se krvni tlak linearno viša s količino zaužitega alkohola.

Strokovnjaki priporočajo uživanje zdrave prehrane: veliko zelenjave, vlaknin, polnozrnatih žit, beljakovin rastlinskega izvora z majhno vsebnostjo nasičenih maščob in holesterola ter mlečnih izdelkov z nizko vsebnostjo maščob.

Pomemben je tudi vzdrževati primerno telesno maso in obseg pasu manj kot 102 cm za moške in manj kot 88 cm za ženske. Z znižanjem telesne mase se zniža tudi krvni tlak.

Redna telesna dejavnost je pomembna za preprečevanje in zdravljenje visokega krvnega tlaka, vpliva pa tudi na zmanjšanje srčno-žilnega tveganja in umrljivosti. Priporočljiva je najmanj 30-minutna vsakodnevna aerobna telesna dejavnost zmerne stopnje (npr. hoja, tek, kolesarjenje, plavanje).

Kajenje okvarja žilno steno in s tem prispeva k razvoju visokega krvnega tlaka. Opustitev kajenja je učinkovit nefarmakološki ukrep za preprečevanje srčno-žilnih bolezni.

Pomagajmo si sami

Sami za svoje zdravje lahko naredimo ogromno! Že s ščepcem manj soli, z vsakodnevnim sprehodom po Parenzani, prekinitvijo kajenja, dobrimi odnosi in kakšnim kozarcem vina manj prispevamo k kakovostnemu ter daljšemu življenju.

Zdravje se začne z znanjem, zato vas vabimo v Center za krepitev zdravja Zdravstvenega doma Izola. Za več informacij nas lahko pokličete na št. 070 644 443 ali na 05 663 50 05, lahko pa nas kontaktirate tudi preko elektronske pošte ckz@zd-izola.si.

Sestavil:

Tim Centra za krepitev zdravja ZD Izola

Izola - Trg Etbina Kristana 2, 051/301 052, 031/356 887

LETOS PRAZNUJEMO 30 LET Z VAMI

NEPREMIČNINE IZOLA d.o.o.

www.sifra-nepremicnine-sp.si

sifra@siol.net

OBALA V MALEM

Ivan Konstantinović, univ. dipl. ekon., št. licence: 00002

KRIMINALIJE

Mopedist padel na Maliji

Štiriinšestdeset letni mopedist je na cesti med Kortami in Malijo padel ter na srečo utrpel le odrgnine po roki in nogi. Policistom je pojasnil, da je bil padec posledica prehitevanja in trobljenja voznika osebnega avtomobila, ki je pripeljal za njim.

Gneča na pošti

Ob prihodu na pošto je domačina gneča tako razburila, da je na zaposleno stresel plaz žaljivk ter s kričanjem nadaljeval pred objektom. Z zbiranjem obvestil so policisti ugotovili kršitelja in zoper njega uvedli postopek za kršitev javnega reda in miru.

Zaseg prepovedanih drog

Na Trgu padlih za svobodo so policisti domačinu zasegli manjšo količino prepovedanih drog, ravno tako pod Belvederjem manjšo količino konoplje. Zoper kršitelja sledi prekrškovni postopek.

Zmerjal varnostnico

V ladjedelnico je vstopil starejši občan, ki ni želel izkazati svoje istovetnosti in je žalil varnostnico. Policisti so gospoda zaradi neprimernega vedenja na kraju oglobili.

Ugriznil ga je pes

Na Šaredu je domačina iz Kort ugriznil pes, a z lastnico psa o dogodku nista našla skupnega jezika. Oškodovanec se je zato zglasil na policijski postaji ter zoper neodgovorno lastnico podal prijavo za prekršek.

Maligani za volanom

Na Šaredu so policisti zalotili pri vožnji voznika osebnega avtomobila, ki je kazal očitne znake alkoholiziranosti. Alkotest mu je nameril 1,02 mg/l izdihanega zraka. O usodi njegovega izpita bo odločalo sodišče za prekrške. Ravno tako je bil pri vožnji zaloten triindvajset letni Pirančan, ki je napihal 0,44 mg/l. Začasno so mu odvzeli vozniško dovoljenje in mu napisali globo v višini 900 evrov.

Vlomili izolskim gasilcem

Nepriprav je vlomil v gasilski dom in ukradel nekaj gasilske opreme ter jih oškodoval za približno za 3000 evrov.

Predelan Piaggio

Izolanu so v Kopru zasegli kolo z motorjem Piaggio ZIP 50, ker je predelano. Obdolžilni predlog.

Dom upokojevcov Izola
Casa del pensionato Isola

MEDGENERACIJSKI CENTER IZOLA
CENTRO INTERGENERAZIONALE ISOLA

www.medgeneracijskicenterizola.si

Prihodnji teden tudi Medgeneracijski center Izola postopoma odpira svoja vrata.

Od ponedeljka, 25. 5., do petka, 29. 5., bodo uradne ure od 8-ih do 12-ih, z vodenimi aktivnostmi pa bomo začeli 1. junija.

Prosimo, upoštevajte zaščitne ukrepe (maska, medsebojna razdalja, razkuževanje rok).

Veselim se srečanja z vami!

Policisti imajo svoj maraton

To sredo in četrtek, 20. in 21. maja 2020, bo že šesto leto zapored na 629 lokacijah potekal maraton nadzora hitrosti. Aktivnosti za umirjanje prometa policisti sicer izvajamo skozi vse leto. S pogostejšimi in bolj poostrenimi nadzori pa navadno začnemo v aprilu. Zaradi epidemije covid-19 so letos odpadle številne aprilske aktivnosti, ki jih sicer izvajamo z ostalimi deležniki, denimo prvi del vsakoletne akcije Hitrost. Ker pa se življenje počasi vrača v ustaljene tirnice, vozniki na ceste, veliko otrok pa v šolske klopi in vrtce, želimo z napovedanim poostrenim nadzorom spodbuditi k umirjanju prometa, prometnim udeležencem pa zagotoviti varno pot do cilja in nazaj domov. Maraton nadzora hitrosti bomo v Sloveniji izvedli šesto leto zapored. Izkušnje iz preteklih let kažejo na to, da policisti na dan nadzora ugotavljamo zelo malo prekoračitev hitrosti, kar je tudi glavni namen akcije. Takrat hitrost prekorači okrog 3,5 % voznikov, medtem ko ob izvajanju rednih kontrol ugotavljamo okrog 8 % prekoračitev. Letos bomo policisti maraton nadzora hitrosti izvajali na **629 vnaprej napovedanih lokacijah** oziroma relacijah. Na omenjenih lokacijah bo delovalo okrog **205 policistov**, hkrati pa bodo ostale policijske patrulje ob rednem delu prioritarno izvajale nadzor hitrosti, kar pomeni, da **vozniki lahko pričakujejo dodatne policijske kontrole** tudi na drugih lokacijah.

V zadnjih dveh letih je v prometnih nesrečah, ki so se zgodile zaradi hitrosti, življenje izgubilo 86 ljudi. Mnoga od teh življenj morda ne bi bila izgubljena, če bi le malo popustili stopalko za plin. Zatorej policisti znova svetujemo: Previdno in strpno, življenje je bolj dragoceno kot nekaj prihranjenih sekund na cesti.

Policisti PP IZOLA so včeraj hitrost merili pri Bencinskem servisu Petrola na HC Koper - Strunjan, pri Merkurju na cesti Bolnica - Izola in na Belvederju, pri razgledu.

MALI OGLASI

RAZNO

- Prodajam dve električni zložitivi kolesi, stari 2 leti, prevoženo približno 350 km. Kolesi sta tip s-bike 18. Cena novega je 1050 eur, cena naših pa 650 eur. Tel. 031 622 747.

- Za simbolično ceno oddam regal za dnevno sobo, mahagoni, dolžina 3m, višina 1,5 m in klusko mizico. tel 040 600 188

NAJAMEM

- Zaposlena natakarka, mlajša Izolana, išče 2,5 ali 3 sobno stanovanje v Izoli za daljše obdobje. Tel: 040 602 144

- Mamica z dvema majhnima otrokoma išče stanovanje za daljše obdobje z možnostjo subvencioniranja najemnine. Tel: 070 436 042

PODARIM

- Podarim lesen okvir za jogi posteljo 140 x 190 cm. tel 031 572 110

ZAHVALA

V 92. letu starosti nas je zapustila

BERTA ANTONČIČ

(1928 - 2020)

Ob boleči izgubi drage mame, tašče, none in prane, se iz srca zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izrečeno sožalje in darovane sveče.

Žarni pogreb je bil 14. maja 2020 v Stomažu pri Sežani

Žalujoči: sinova Marijan in Zdravko, nevesti Neda in Danijela, vnuki Katja, Martina in Dean, ter pravnuki Chiara, Jan, Erin, Lea in Zala.

Izola, maj 2020

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta, nonota, pranonota, brata in strica

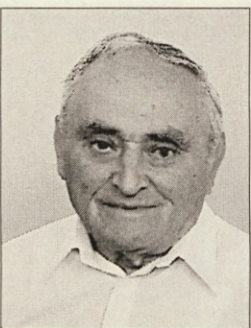
STANISLAVA GLAVIČA

(5.7.1926 - 16.5.2020)

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste bili z nami v teh najtežjih trenutkih življenja, nam izrekli sožalje, darovali cvetje in sveče ter ga pospremili na poslednjo pot.

Njegovi najdražji

Izola, maj 2020

MANDRAČ je tednik Izolanov

Naslov: Veliki trg 1, 6310 Izola, TRR: 1010 0002 9046 354

tel. 040 211 434

elektronski naslov: <http://www.mandrac.si>;

email: urednistvo@mandrac.si

Odgovorni urednik: Aljoša Mislej

Uredništvo: Aljoša Mislej, Drago Mislej, Davorin Marc, Primož Mislej (foto)

tehnični urednik: Davorin Marc email: sektor.tehnika@mandrac.si

Tednik izhaja v nakladi 2000 izvodov, cena 1,50 EUR. / Četrtna naročnina: 18 EURO.

Založnik: GRAFFIT LINE d.o.o., Izola; tel. 040 211 434 / Prelom: Graffit Line

Vpis v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS, pod zaporedno številko 522.

+386 (0) 858 473

Poznate nas po naših jedeh z žara,
pripravljamo pa tudi:

Enolončnice 5,00 eur

Malice 5,80 eur

Okusna kosila od 7,00 eur dalje

Bogata nedeljska kosila 10,0 eur

Saj veste kje?
Med parkom in Lonko.

Betonski cocktail

MARKO TRESKAVICA IN RIBARI
#vsakodnevnijunaki

#EvropejciProtiCOVID19

Izola do Evrope!

Ribari so prišli do Evropskega parlamenta. Če ne fizično, pa vsaj z dejanji. Tako jih je namreč pozdravila uradna stran slovenskega Evropskega parlamenta, kjer so zraven še zapisali: "V tej krizi smo skupaj. In skupaj jo bomo premagali - s pomočjo vsakodnevnih junakov v boju proti covidu-19. Marko Treskavica je s kolegi iz navijaške skupine Ribari Izola med občane Izole pomagal razdeliti tisoče zaščitnih mask, ki jih je sešilo več kot 40 prostovoljcev iz Krajevne skupnosti Jagodje - Dobrava. Hvala vam!

TUDI V IZOLI IMAMO DOBRE ČEŠNJE

Ekološke češnje na Šaredu so v polni zrelosti, začenjajo pa zoreti tudi poznejše sorte.

**Lahko si po predhodni najavi
pridete nabrat sami,
sicer dostavljamo
tudi na dom.**

Dosegljivi smo
na telefonu:

041 721 220

Eno leto brez Maksija

Odprtje pasjega parka v Livadah. Vsi niso videti zadovoljni.

Bomo kolesarili tudi v Izoli?

Tik pred zaključkom uredništva so nas opozorili, da se po socialnih omrežjih širi vabilo na druženje in kolesarjenje, seveda v znak protesta, po Izoli. Protestno kolesarjenje naj bi se začelo v petek ob 19.00 uri na Lonki, nadaljevalo po Sončnem nabrežju in Velikem trgu, zaključilo pa z druženjem, žoganjem, plavanjem in seveda kolesarjenjem na Svetilniku.

Kot je še zapisano v letaku, so na shod vabljeni vsi, ki jim niso všeč žaljiva, nespoštljiva, pohlepna, ošabna in koruptivna dejanja trenutne vlade.

Organizatorji vabijo udeležence tako na kolesih, kot tudi na rolerjih, skirojih, supih, čolnih ali peš. Prosiijo za spoštljive transparente in miren potek shoda, brez provokacij.